Pe Aripile Unui Porumbel Alb Ca Zăpada

Să ne plecăm capetele:

Scumpe Dumnezeule, noi Îţi mulţumim în seara aceasta pentru promisiunea venirii Domnului Isus, unde ne vom întîlni într-o mare întîlnire unde ea nu se va sfîrşi niciodată, de bucurii şi cîntări, aşa cum noi Te lăudăm prin-epocile fără sfîrşit care vor veni. Noi cerem binecuvîntările Tale peste adunare în seara aceasta. Noi cerem binecuvîntările Tale peste acest tabernacol, peste comitetul lui, păstorii lui, co-lucrătorii lui, co-păstorii, şi toţi.

[2] Noi Îţi cerem să-i binecuvîntezi pe aceştia, Doamne, care au venit multe mile să fie în această adunare, să-Ţi pui mîna de milă asupra lor aşa cum ei călătoresc înapoi la casa lor. Îngăduie aceasta, Doamne. Fie ca noi să ne întîlnirn de multe ori împreună în acest loc numit casa lui Dumnezeu, să ne închinăm. Binecuvîntează-i pe acei care sînt racordaţi înăuntru în seara aceasta, Doamne, pe calea telefonică. Fie ca fiecare persoană nemîntuită să-l afle pe Isus Cristos Mîntuitorul lor, în seara aceasta; vindecă bolnavii şi pe cei năpăstuiţi. Tată, slujitorul tău raportează pentru slujbă, în Numele lui Isus. Amin!

[3] Domnul să vă binecuvînteze pe fiecare din voi. Aşa de fericit să fiu aici în seara aceasta. Eu tocmai am intrat cînd Fratele Ernie cînta ultima parte din cîntarea lui, *Pe Aripile unui Porumbel*. Desigur un poem frumos, desigur frumos, şi eu-eu ştiu că este la timp. Astfel acum, noi sîntem foarte mulţumitori.

[4] Şi către voi toţi oamenii care sînteţi conectaţi înăuntru în seara aceasta de-a lungul naţiunii, aş fi dorit numai ca voi să fi fost aici să vedeţi această aşteptare, aşteptări pe feţele oamenilor aşa cum ei sînt înghesuiţi în clădire în seara aceasta; avînd un timp minunat.

[5] Noi vrem să-i mulţumim Fratelui Jack Moore, şi Sorei Moore, şi Fratelui Noel, Fratelui Bootlayer, Fratelui Brown, toţi aceşti asociaţi de aici, întregului tabernacol, întregului personal, pentru că ne-au invitat înapoi.

[6] A fost o... într-adevăr o... un fel de... nu aş putea să spun că o coincidenţă, aceasta a fost simplu doar mîna lui Dumnezeu care a rezolvat-o. Există un frate aici care a avut un vis cu un timp în urmă, despre acest lucru întîmplîndu-se, a spus că eu "stăteam cu o pereche de pantaloni albi, în mocasini Indieni." Şi acela este tocmai exact felul în care stăteam cînd 1- am chemat pe Fratele Jack pentru adunare aici, întocmai exact, (la Carson, Colorado) mocasini Indieni şi o pereche de pantaloni levi albi; Frate Leo, dacă tu asculţi înăuntru, eu doar te întîlneam pe tine în cîteva minute. Astfel atunci era cînd adunarea şi-a luat locul ei de naştere, chiar acolo.

[7] Acum este Duminică seara; eu ştiu că mulţi dintre voi vor conduce toată noaptea mergînd acasă, unii din voi vor conduce dimineaţă. Eu am două zile de condus înaintea mea. Şi astfel noi-noi nu o să vă ţinem prea mult. Şi eu am încercat să o fac aceasta o seară de vremuri vechi, seara pe care Fratele Brown, şi Fratele Jack, şi noi toţi care ne rugam pentru bolnavi cu ani în urmă, o să ne rugăm pentru bolnavi în acelaşi fel cum am făcut atunci.

[8] Acum, mă puteţi voi auzi înapoi în spate? Eu doar continui să dau aceste microfoane mai jos pentru că sînt răguşit.

[9] Şi astfel eu vreau să... Doar ceva micuţ, acest incident mic s-a întîmplat. Păi, ei îmi spuneau cu un timp în urmă că acolo era un frate, poate că este aici în adunare în seara aceasta, care tocmai a ieşit din denominaţionalism; a venit în Shreveport, a vrut să audă despre Mesaj. Şi el a ajuns încurcat, el nu ştia unde era, astfel el s-a dus în centru. El a văzut un popor adunat, el a zis, "Este aceasta unde Billy Branham urmează să predice?"

[10] El a zis, "Nu, aceasta este unde Billy Graham predică pe-pe calea unui-unui film."

[11] El a zis, "Păi, îmi pare rău, eu-eu sînt în locul greşit."

[12] El a zis că a venit sus, el a zis, "Acum unde pot eu să merg, Doamne?" El a zis că a pornit să păşească în sus pe această stradă principală. Eu nu ştiu ce este aceasta, există o biserică mare sus aici la capăt. Strada Texas. Şi acolo era o cruce mare albă sus pe o biserică. A zis că Domnul i-a spus, a spus, "'Doar continuă să mergi.'" A zis... cînd el a ajuns acolo, acolo era... A zis, "Păi, aici trebuie să fie unde este aceasta, există o mulţime de maşini care stau în jur." Şi a zis, "O mireasă şi un mire au venit păşind afară din biserică." Aceea a fost seara trecută, acolo era o nuntă, eu i-am văzut ieşind afară. Domnul a zis, "Acum, aceasta este ceea ce este. Voi ieşiţi din denominaţionalism să intraţi în Mireasă, să mergeţi cu Mirele." Vedeţi? Vedeţi?

[13] Eu am remarcat soţiei mele, venind în jos pe stradă, cum luna şi steaua atîrnă chiar deasupra acelei cruci, aşa cum neam mutat în sus în ea. Eu presupun că doar mă uit la lucruri micuţe ca acelea, poate cumva complimentar la credinţa mea în Dumnezeu şi slujba mea.

[14] Eu mă gîndeam în seara aceasta, în Tucson, s-a întîmplat să fie că Victor LaDeaux, el era acest Francez... el este un Francez veritabil. Eu cred că v-am spus zilele trecute, că atunci cînd am terminat de vorbit, încercînd să separ denominaţionalismul de Creştinismul real... Şi un om mi-a dat o... un fel de discuţie scurtă despre aceasta, dintr-o biserică denominaţională Penticostală renumită.

[15] Şi astfel Danny Henry, eu cred că el este verişorul vreunei stele de cinema sau ceva, şi el era un Baptist; şi el a alergat jos la platformă şi doar şi-a aruncat braţele în jurul meu şi a zis, "Frate Branham, eu sper că aceasta nu pare profanator, dar acesta ar putea fi al 23-lea capitol din Apocalipsa." Şi cînd el a început să spună altceva, el a început să vorbească în limbi.

[16] Şi aceşti, trei oameni Francezi... O Franţuzoaică (mare, femeie de statură grea, complex închis, din Louisiana, ea ar

putea să şadă aici în seara aceasta) a scris-o jos pe o bucată de hîrtie, ce a spus el. Atunci Victor LaDeaux, un predicator, a scris jos acelaşi lucru; şi ei au comparat notările, sau urmau să compare. Un om cu părul deschis (un fel de păr blond) stînd înapoi de tot, dus în spate cît de departe putea el, a venit păşind în sus, a vrut să vadă notiţele acelea. El a fost translatorul de Franceză la U.N. Şi toate cele trei notiţe erau la fel.

[17] Şi Acesta a spus astfel:

Pentru că tu ai ales această cale mai grea... Tu ai ales-o, tu ai luat... *ai ales-o prin alegerea ta proprie.* (desigur noi ştim că, Moise a trebuit să facă alegerea lui)

(a zis) *Aceasta este calea precisă şi corectă, deoarece aceasta este CALEA MEA.*

Şi ce o-ce o *decizie glorioasă ai făcut tu!* ... (a zis) ... *Din această cauză,* o *mare porţiune din Cer te aşteaptă.*

Şi aceasta în sine este aceea care va face, şi aduce la împlinire, victoria imensă în Dragoste Divină.

[18] Toate trei au fost la fel. Eu am crezut că o aveam în Biblia mea în seara aceasta, (m-am uitat acolo, dar nu o aveam), copia originală a acesteia.

[19] Danny Henry nu ştie... ca şi mine, el deabia cunoaşte Engleza bine, să nu mai vorbim de Franceză. Dacă voi observaţi acolo, aceasta este ca şi limba Franceză, ei pun verbul înaintea adverbului. Şi interpretarea la toate trei a fost exact la fel.

[20] Danny Henry, cu un timp în urmă, el face... Danny poate că ascultă înăuntru în seara aceasta. Victor LaDeaux poate ascultă, pentru că eu înţeleg că el este în Tucson. Şi voi oamenii din Tucson de la biserică, tabernacolul, Tabernacolul Tucson unde Fratele Green este păstor; Fratele Victor LaDeaux, eu înţeleg că este într-o adunare de cort chiar la capătul lui Park Avenue unde intră afară în Autostrada 80, venind încoace. Şi dacă voi sînteţi acolo afară mîine seară şi seara următoare, oricînd cît timp va fi el acolo, mergeţi să-l ascultaţi; iar Danny poate să fie cu el. Şi s-ar putea să fie că ei ascultă de la Tabernacol în seara aceasta, eu nu ştiu.

[21] Danny a plecat la Ierusalim chiar după aceea, şi a zis că el s-a întins acolo în mormînt pe placă... placă de piatră pe care a stat Isus, un cadavru chiar înainte de învierea Lui. Şi a zis, cu totul dintr-o dată eu i-am venit în minte; şi a zis că el a alergat afară, a început să plîngă, şi a păşit afară. Şi el a fost îndrumat... El este un om care face lucruri din pietre; pietre prăvălite, am vrut să spun. A spus că a mers acolo unde ei au zis că a fost băgată crucea, şi el doar a aruncat jos ... a rupt jos o bucăţică de piatră cam ca... oh, de un ţol patrat, sau aşa ceva; a pus-o în buzunarul lui, şi a fost impresionat să o aducă acasă.

[22] Cînd el a făcut aceasta, ceva i-a spus, "Fă-i Fratelui Branham o pereche de butoniere din aceea." Astfel el a pus-o în acid, şi acesta i-a schimbat culoarea de la cum arată piatra de calcar obişnuit în piatră de hematit. Şi el a făcut butonierele.

[23] Şi cînd el mi le-a dat, el nu a observat aceasta, dar chiar prin mijloc la amîndouă butoniere merge acea dungă, dreaptă îngustă. Eu le am aici în seara aceasta, să mă rog pentru bolnavi. Vedeţi, o-o piatră de culoarea hematitului, ca sîngele picurînd; cu linia dreaptă, îngustă drept prin ea. Întocmai exact ce a spus profeţia lui, "calea îngustă şi dreaptă"; vedeţi, în profeţie. Eu i-am arătat aceasta lui.

[24] Danny, dacă tu asculţi înăuntru, tu sau Fratele LaDeaux, oricare, seara aceasta va fi seara de modă veche cînd noi o să ne rugăm pentru bolnavi. Eu sînt bucuros să păşesc pe această cale, dreaptă şi îngustă, calea Evangheliei, calea Cuvîntului, cu Domnul nostru Isus Cristos.

[25] Dumnezeu să vă binecuvînteze pe toţi. Acum, este aşa plăcut să vă vorbesc vouă, eu voi vorbi doar un timp îndelungat şi vă voi avea aici mult timp. Billy a zis că există între trei şi patru sute de oameni pentru care să ne rugăm, astfel eu doar va trebui să mă grăbesc cu mesajul nostru aşa de repede cît este posibil, şi apoi mă rog pentru bolnavi.

[26] Acum, către oamenii din Arizona, următoarea Sîmbătă seara, noi sîntem acolo la (nu mă pot gîndi la numele acelui oraş) Yuma, Arizona, la banchet. Astfel atunci, în California, noi urmăm drept înainte Duminică dimineaţa, la Los Angeles şi la locurile care au fost prezise să fim acolo.

[27] În seara aceasta, eu vreau să iau un text din Scriptură.

[28] Fiindcă veni vorba, eu stăteam astăzi într-un restaurant, Restaurantul lui Morrison; Fratele Jack, soţia lui, eu şi soţia mea. Noi am mers acolo la Restaurantul lui Morrison să avem un pic de timp împreună, noi nu am mai ieşit, femeile niciodată nu au mai fost împreună. Acolo era un om tînăr care a venit la mine, numele lui este Green, el era tatăl Fratelui Pearry Green. Şi el a zis, "Tu ştii, Frate Branham, tu ai vorbit despre un 'johnny pin,' seara trecută." Aceea este într-adevăr un... Ce este acesta? Bobby pin [ac de cravată – Trans.]. El a zis, "Tu vorbeai despre un 'johnny pin,'" a zis, "Eu ţi-am adus un 'johnny pin.'" El mi l-a dat.

[29] Acum, acela este un "johnny pin," doamnelor, acela nu va merge în păr. Un "johnny pin", a zis el-a zis că el l-a folosit cu anii, să-i ţină paginile Bibliei lui. Astfel el a zis, "Eu îţi voi da un 'johnny pin' veritabil." Astfel, Frate Green, dacă tu eşti aici pe undeva sau asculţi înăuntru, acel "johnny pin" este grozav, doar o ţine bine.

[30] Acum noi vrem să intrăm în Scripturi imediat. Şi eu vreau ca voi să deschideţi cu mine la Psalmul 55, şi apoi de asemenea la Matei 3. Iar subiectul meu din seara aceasta era tema Fratelui Ernie: *Pe Aripile Unui Porumbel Alb Ca Zăpada.* Acum, eu nu voi fi în stare să ating toate notiţele şi Scripturile pe care le am aici, deoarece eu voi sări cumva

peste cîteva din ele, şi pentru că eu am promis mesajul.

31 Cu voia Domnului, pentru Yuma Sîmbăta următoare seara, eu vreau să predic despre: *Condiţiile Pentru Răpire* [cuvîNTUL VORBIT, Vol. 5 No. 14 – Ed.] dacă va voi Domnul.

32 În Psalmul 53... Eu vă cer scuze, Psalmul 55:

Ascultă... (poftim? 55, da, domnule.)

Ascultă rugăciunea mea, O Dumnezeule; ... nu te ascunde de implorarea mea.

Apropiete de mine, şi ascultă-mă: eu jălesc în plîngerea mea, şi fac un zgomot;

Din cauza glasului vrăjmaşului, din cauza apiisării celui rău: căci ei *aruncă nelegiuirea peste mine, şi în mînie* ei *mă urăsc.*

Inima mea îmi este îndurerată în mine: şi groaza *morţii este căzută peste mine.*

Ivirile neînfricării *şi cutremurul au venit peste mine, şi groaza* m-a *copleşit.*

Şi eu am zis, Oh de-aş avea aripi ca un porumbel! căci atunci eu aş zbura departe, şi aş fi la odihnă.

Iată, atunci eu aş hoinări departe de tot, şi aş rămîne în pustie. Selah (Selah înseamnă "Amin")

33 David, un iubitor al pustiei, cînd el a ajuns întristat şi oamenii nu au vrut să-l creadă, şi duşmanii au venit peste el, el a zis, "Dacă eu aş avea aripile unui porumbel, eu aş zbura în pustie şi aş rămîne acolo." De cîte ori m-am gîndit eu la acelaşi lucru! Dacă mi-aş putea lua puşca de pe perete, sacul meu de campanie, să merg în pustie şi să nu mă mai întorc niciodată. Eu am întrebat pe Domnul dacă pot să trăiesc să văd ziua... Eu nu vreau niciodată un serviciu funebru, am zis, "Dacă eu aş putea doar să mă duc afară în păduri pe undeva, să aşez pe bătrîna 'Blondie' rezemată de pom, ..."

34 Aceea este puşca mea, scuzaţi-mă, eu-eu-eu spun asta pentru faptul că soţia mea şade acolo. Voi ştiţi, puşca aceea un Frate de aici mi-a dat-o cu ani în urmă, eu am ucis cincizeci şi cinci de capete de vînat cu ea, fără ca să greşesc o puşcătură, unele dintre ele la şapte pînă la opt sute de yarzi. Eu o numesc "Blondie" deoarece soţia mea este brunetă, aşa că ea a zis că mă gîndesc mai mult la puşcă decît la ea. Dar...

35 Astfel, eu-mi-ar place să o reazem de pom, şi să zic, "Doamne, lasă ca Joseph să o găsească într-o zi." Mi-ar place să iau aripile unui porumbel şi să zbor departe.

36 Dar întocmai cum odată eram sus în munţi şi priveam la un vultur, şi văzîndu-1 zburînd departe (voi ştiţi povestirea mea despre acesta), am zis, "Este bine să fiu aici, Doamne; aşa cum a zis Petru, 'noi am putea construi trei colibe.' Dar jos la poala muntelui, bolnavii şi împovăraţii aşteaptă, cei pierduţi şi muribunzi aşteaptă." Astfel să facem ce putem în timp ce este ziuă, şi într-o zi acolo va fi o... aripile unui Vultur alb vor veni jos, El ne va duce departe.

37 Acum în Matei 3:16, mi-ar place să citesc 16 şi 17:

Şi Isus, cînd a fost botezat, a mers drept sus *afară din apă: şi, iată, cerurile au fost deschise către el, şi el a văzut Duhul lui Dumnezeu coborînd ca un porumbel, şi luminînd asupra lui:*

Şi iată un glas din cer, zicînd, Acesta este Fiul meu preaiubit, în care Eu îmi găsesc plăcerea. (cu alte cuvinte, "în care Îmi place să locuiesc.")

38 Şi acum noi vrem să vorbim cîteva minute despre această pasăre. Un porumbel a fost întotdeauna una din păsările mele favorite. Şi gîndindu-mă la un porumbel, un porumbel este într-adevăr... şi un porumbel este aceeaşi pasăre. Porumbelul este o turturică domestică. Ei amîndoi sînt din aceeaşi familie. Eu am căutat aceasta şi este aceeaşi familie. Un porumbel şi o turturea, ei sînt amîndoi din aceeaşi familie. Obiceiurile acestor păsări sînt remarcabile.

39 Eu am predicat aici, cu cîţiva ani în urmă, într-o adunare în cort aici afară cu Fratele Moore, despre: *Mielul Şi Porumbelul.* Eu presupun că voi toţi vă amintiţi aceasta; şi cum că porumbelul este cea mai curată pasăre pe care o avem noi, iar mielul este cel mai blînd animal pe care-l avem noi. Ele sînt amîndoi pasăre şi animal de jertfă.

4○ Cît de frumos este tipizat aici ca Isus fiind Mielul, şi Dumnezeu fiind Porumbelul. Şi porumbelul nu s-ar fi aşezat pe un lup, natura lui nu este corectă. El nu putea să se aşeze pe un cîine, natura lui nu este corectă. Aceasta trebuia să fie pe un miel; cele două naturi trebuiau să fie la fel. Şi acela este felul cum trebuie să fim noi, naturile noastre trebuie să se schimbe de la păcătosul violent la blîndeţea mielului.

41 Şi aţi observat voi că Porumbelul a condus Mielul? Şi observaţi, Mielul a renunţat la tot ce avea El pentru Porumbel. Şi priviţi unde L-a condus Porumbelul: la răstignire pentru păcatele noastre ale tuturor.

42 Acum, Porumbelul lui... Dumnezeu a vrut să reprezinte pe Fiul Său, El a fost reprezentat de cel mai curat şi cel mai blînd animal de pe pămînt, o creatură legată de părnînt; dar cînd Dumnezeu s-a reprezentat pe Sine în ceruri, era prin cea mai blîndă şi cea mai cura tă pasăre care există în ceruri, un porumbel.

43 Acum, porumbeii diferă, sînt multe varietăţi diferite de ei. De obicei turtureaua noastră este cumva o pasăre de arătare gri. Şi apoi există un porumbel de dimineaţă, şi apoi există porumbelul de seară. Există de asemenea numit porumbelul sonora pe care noi îl avem acasă, el este un micuţ, tip gri; micuţ, tip mititel cu dungi roşii pe aripile lui. Există multe feluri diferite de turturele, şi ei diferă în culori. Astfel există acelaşi lucru în porumbei.

44 Acum, porumbelul este un porumbel de o construcţie foarte ciudată, din cauza obiceiului lui că el nu poate să mănînce nimic care este necurat; el doar nu ar putea să o facă, deoarece el nu este construit pentru aceasta.

[45] Acum, eu întotdeauna am vorbit despre porumbel ca fiind simbolul lui Dumnezeu, iar cioara fiind simbolul unui făţarnic. O cioară poate sta afară pe un hoit vechi şi să mănînce, cît este ziua de lungă, şi să zboare drept afară în cîmp şi să mănînce grîu cu porumbelul. Dar porumbelul poate să mănînce grîu în regulă, dar el nu poate să mănînce hoitul mort. Vedeţi? El doar nu o poate face, el nu o poate digera. Şi m-am întrebat de ce nu a putut el să o facă; ele sînt amîndouă păsări, amîndouă păsări. Dar de ce? Aceasta este structura lor.

[46] Şi acela-i felul cu un Creştin veritabil. Un... doar un Creştin denominaţional poate lua orice, dar unul veritabil, Creştin născut din nou nu poate lua lucrurile lumii. El este construit diferit.

[47] Eu am aflat că porumbelul nu are nici o fiere. Nu există nici o fiere în porumbel, deoarece el nu are nevoie de ea.

[48] Astfel acesta este felul cu un Creştin, el nu are nevoie de vreo amărăciune, vedeţi, deoarece el poate să mănînce numai hrana lui Dumnezeu. Şi nu este nevoie de amărăciune să dizolve aceea; necesită dragoste, vedeţi, astfel el... să dizolve hrana. Amărăciunea: "Oh," ei spun, "bine..." ei diferă cu Acesta. Dar dragostea întotdeauna Îl primeşte, Cuvîntul lui Dumnezeu.

[49] Acum, el nu are fiere, astfel de aceea el nu putea... aceasta este doar împotriva lui să mănînce ceva rău. Şi dacă el o face, aceea l-ar omorî. Dar nu este nici un pericol, el nu o să mănînce aceasta (a-ha), deoarece el nu are poftă de aceasta.

[50] Şi acela-i felul cu un Creştin adevărat. Aţi ştiut voi că un Creştin adevărat nici măcar nu are vreun păcat deloc imputat lui? David a zis, "Ferice de omul căruia Dumnezeu nu-i ţine în seamă păcatul." Cînd tu eşti spălat în Sîngele Mielului (nu prin a te preface credincios, ci într-adevăr-Sîngele Mielului), Dumnezeu nu-ţi ţine în seamă nimic ce s-a făcut, deoarece tu eşti sub Sînge şi El nu-l mai vede. Există o jertfă de Sînge; singurul lucru în care El te poate vedea, este în felul în care El te-a văzut înainte de întemeierea lumii cînd El a pus numele tău în Cartea Vieţii Mielului. Aceea este tot la ce se poate uita El, deoarece tu eşti răscumpărat de la fiecare lucru care a fost făcut vreodată, tu eşti spălat în Sîngele Mielului. De aceea nu există fiere în tine, nu există obicei necurat în tine, din cauză că Sîngele Mielului a făcut aceasta; şi Dumnezeu nu-ţi poate imputa păcat după ce tu ai o jertfă pentru păcat aşezată acolo care te aşteaptă.

[51] "Păi," voi ziceţi, "aceea îmi dă mai mult loc atunci, Frate Branham, eu pot să fac ce vreau eu." Eu întotdeauna fac; întotdeauna. Dar cînd un om poate într-adevăr să vadă ce a făcut Isus pentru el, şi se întoarce şi face ceva contrar faţă de El, aceasta arată că el niciodată nu a primit pe Cristos.

[52] Eu am o soţioară care şade acolo în spate. Ea este cu zece ani mai tînără decît mine, şi este căruntă ca şi mine. Motivul este pentru că ea a stat între mine şi-şi lumea din afară. Dacă eu mergeam peste mări, şi eu aş... Nu ar fi aceasta un fel de familie în care să trăieşti, dacă eu mi-aş strînge familia în jurul meu şi aş spune: "Uite aici, D-nă Branham, tu vrei să realizezi că tu eşti D-na William Branham. Tu să nu ai alţi bărbaţi în timp ce eu sînt plecat. Să nu faci ochi la alt bărbat," şi toate aceste lucruri. "Să nu flirtezi deloc. Dacă o faci, cînd eu vin înapoi eu am să divorţez de tine."

[53] Şi ea s-ar întoarce înapoi şi ar zice, "Acum, bunul meu bărbat, şi eu vreau să-ţi spun ceva. Tu să nu duci afară vreo altă femeie în timp ce eşti plecat. Tu să nu faci *aceasta* şi *aceea*. Dacă o faci, doar consideră-te divorţat cînd tu vii acasă."

[54] Acum, nu ar fi aceea o familie iubitoare? Vedeţi? Nu! Dacă eu o iubesc cu adevărat... Deşi eu cred că dacă eu am făcut o greşeală şi alunec şi fac ceva greşit, eu cred că ea m-ar ierta pentru aceasta deoarece ea mă iubeşte. Şi dacă ea a făcut, eu cred că eu aş ierta-o pentru aceea; desigur, deoarece eu o iubesc. Dar dacă eu o iubesc în felul acesta, atît timp cît eu o iubesc în felul acesta ea nu are griji. Deşi ea m-ar ierta, eu nu aş răni-o pentru nimic. Eu-eu-eu m-aş simţi cel mai vinovat om din lume, eu nu aş putea aştepta pentru minutul în care săi spun despre ce am făcut, deoarece eu o iubesc. Bine, aceea este... Dacă eu o iubesc cu dragostea *phileo* în felul acesta, cu cît mai mare ar fi dragostea mea *agapao* pentru Isus Cristos?

[55] Deşi eu aş putea să fumez o ţigară, eu nu am făcut-o niciodată în viaţa mea; dar chiar dacă aş face-o, El m-ar putea ierta pentru aceasta, eu cred că El m-ar ierta. Dacă eu luam o băutură, eu nu am făcut-o în viaţa mea, dar eu cred că El m-ar ierta pentru aceasta. Şi eu Îl iubesc prea mult, (Dumnezeu, să mă ajute) eq nu vreau să fac nimic de felul acela; vedeţi, deoarece eu Îl iubesc. Lucrurile acelea sînt duse de la mine, deoarece cînd El m-a schimbat dintr-o cioară într-un porumbel aceasta a făcut deosebirea, pofta mea şi alte lucruri m-au părăsit; atunci păcatul nu mi se ţine în seamă, deoarece eu nu intenţionez să-l fac, aceasta nu este în mine să-l fac.

[56] Acum un alt lucru mare despre acest porumbel. El este o pasăre ciudată. Aţi văzut voi vreodată că toate păsările...

[57] Una din păsările mele favorite este un prihor. Acum, voi băieţilor încetaţi să mai trageţi către prihorii mei, vedeţi, pentru că eu nu vreau ca voi să faceţi aceasta. Prihorul meu, voi ştiţi cum şi-a făcut pieptul lui roşu? Voi ştiţi, într-o zi acolo era un Om care murea pe cruce, nimeni nu-L ajuta, Dumnezeu l-a părăsit pe Om, iar El murea. Mîinile Lui aveau cuie în ele, picioarele lui şi coasta lui îi sîngerau, coroana pe capul Lui şi spinii, sîngele curgea peste faţa Lui. Şi acolo a trecut o pasăre mică, una mică, o pasăre maro. Şi ea a privit la acela, era... sa gîndit că aceasta era cea mai dureroasă imagine pe care ea a văzut-o vreodată. Şi el ştia că el era doar o pasăre mică, dar el a privit la cuiele acelea mari, vechi crude Romane bătute în mîna Lui, şi el a zburat înăuntru cu ciocul lui mic şi a încercat să le scoată. El şi-a înmuiat tot pieptul cu sînge, de atunci el a fost roşu. Eu vreau ca pieptul meu să fie scutit cu Sîngele Lui, deasemeni,

apărîndu-L cînd eu vin să-L întîlnesc. Eu iubesc un prihor micuţ.

[58] Dar, voi ştiţi, prihoraşul trebuie să facă baie; dar, voi ştiţi, un porumbel nu trebuie să facă; nu. El are un fel de ulei în lăuntrul lui care îl unge şi îl păstrează curat din lăuntru în afară. Voi ştiţi asta? Porumbelul are! Porumbelul se unge pe sine. Aţi ridicat vreodată unul, să mirosiţi odorul acela pe el, un porumbel sau ceva? Acela este ulei care este produs din interiorul lui. Trupul lui formează o glandă de ulei care îi păstrează penele lui întotdeauna curate în afară deoarece el este curat din lăuntru în afară. Aceasta este adevărat. El este o pasăre mică minunată.

[59] Acum, eu ştiu că voi îi puteţi vîna aici, cred eu, în Louisiana. Să nu faceţi asta! Oh, eu nu aş putea să o fac. Eu presupun că dacă eram flămînd, aceasta ar fi în ordine, însă eu-eu doar nu aş putea să trag trăgaciul asupra unuia dacă ar trebui să o fac.

[60] Există... Un porumbel are un lucru mare ciudat în familia noastră. Într-o zi cînd bunica mea... Ea a venit de aici de sus din Kentucky, de pe rezervaţia Cherokee. Ea era pe moarte, o femeie mică, şi ea era... Ei aveau... Eu cred că ei o numeau scrofulă sau ceva, ea era pe moarte. Şi bunicul a îngenunchiat jos lîngă marginea patului; în timp ce Mama, Mătuşa Birtie, Mătuşa Howlie, ei toţi au îngenunchiat în jurul patului; Unchiul Charlie, (micuţul, băiat de patru ani) bebeluşul; Mama, cea mai în vîrstă, fiind cam în vîrstă de doisprezece ani. Şi ea şi-a pieptănat părul ei negru pe pat, şi ea a început să cînte, *"Stînca de Veacuri, despicată pentru mine, lasă-mă să mă ascund în Tine,* " cînd ea trăgea să moară. Bunicul, la timpul acela, nu era un Creştin. Eu l-am botezat la vîrsta de optzeci şi şapte de ani, în ANumele lui Isus Cristos, la piciorul rîului acolo unde a apărut Îngerul Domnului.

[61] Dar în timp ce ea cînta această cîntare, cu mînuţele ei firave ridicate în aer, un porumbel a zburat pe uşă; a venit în jur, s-a aşezat jos pe căpătîiul patului, şi a început să gîngurească. Dumnezeu i-a luat sufletul.

[62] Eu am mers acolo la Londra, Anglia cu Fratele Jack şi Fratele Gordon Lindsay, şi acolo era o femeie cu numele de Florence Nightingale (pretindea să fie, cred eu, o strănepoată sau ceva a răposatei Florence Nightingale) care mi-a scris multe scrisori. Ea era jos în Africa de Sud, murind cu un cancer. Şi ea avea o fotografie; voi aţi văzut-o în carte. Eu nu am văzut un muritor ca aceea în viaţa mea. Fratele Jack, eu cred, a fost cu mine în ziua aceea. Noi am mers în casa unui predicator, la prezbiteriu, tocmai în spatele bisericii unde au adus-o ei.

[63] În timp ce noi eram încă afară pe... Unde avionul a coborît, ei ne-au semnalizat, şi ea era într-o ambulanţă acolo atunci; a fost adusă cu avionul de-de jos din Africa de Sud, ştiind că eu veneam în Anglia la timpul acela. Predicatorul a luat-o la prezbiteriu, astfel noi am mers înapoi acolo să ne rugăm pentru ea.

[64] Eu am văzut mulţi oameni bolnavi, dar braţele ei micuţe nu păreau să fie groase peste un ţol, craniul ei-ei unde se leagă împreună, voi puteaţi vedea aceasta. Şi ea... membrele ei sus de tot aici în jurul şoldurilor ei nu erau peste *aceea,* cam doi ţoli grosime, doar osul. Şi ea nu-şi putea ridica mîinile, ea era prea slabă să-şi ridice mîinile. Şi ea încerca să spună ceva, şi eu nu am putut să o înţeleg. Şi cînd eu în final am ajuns să aud, eu cred că printr-o soră de spital, ea a zis, "Frate Branham, roagă-te ca Dumnezeu să mă lase să mor." Ea nu putea... nu a vrut să trăiască. Şi am observat, şi lacrimi curgeau de pe marginea acelor oase de pe faţa ei. De unde a obţinut suficientă umezeală ca ea să plîngă, eu nu ştiu; căci venele ei erau prăbuşite, şi ea era într-o stare teribilă. Venind să mă rog pentru bolnavi, eu nu puteam să mă rog ca ea să moară. Însă ea părea de parcă nu putea să moară, ea doar lîncezea înainte.

[65] Eu am îngenunchiat cu păstorul vostru, în cameră să ne rugăm. Şi cînd am îngenunchiat să mă rog, un porumbel a zburat prin fereastră; a început să gîngurească. Cînd am terminat rugăciunea, m-am gîndit că era un porumbel favorit acolo pe undeva. Era ceţos afară, aşa cum este Anglia, Insulele Britanice acolo. Şi acest porumbel a încetat să gîngure, şi a zburat. Eu am păşit acolo şi mi-am pus mîinile peste ea şi am chemat Numele Domnului. Şi femeia este astăzi o femeie mare robustă, puternică sănătoasă, pe aripile unui Porumbel.

[66] El se păstrează curat din interior. Şi un Creştin face aceasta, el se curăţeşte din interior. Aceea ţine răutatea... El nu are nevoie de vreo fiere ca să digere ceva pentru că nu o mănîncă. Vedeţi? El este curat din lăuntru în afară.

[67] Acum, noi observăm că această pasăre... Multe lucruri am eu scrise aici jos, dar ceasul continuă să se mute în jur. Această pasăre a fost de asemenea folosită în Vechiul Testament pentru jertfă, pentru o ispăşire şi pentru curăţire. Să ne referim aici la una în Genesa 15:9. Să ne gîndim la acest verset doar pentru un moment. Acum, Abraham era... a întrebat pe Dumnezeu aici, cum ar face El aceasta. Şi Dumnezeu îşi face Cuvîntul Lui înapoi la Abraham, şi El o face într-un fel ciudat. Începem cam cu... Să începem la 1-ul verset, mie nu-mi place să grăbesc aceasta.

După aceste lucruri cuvîntul DOMNULUI a venit la Abraham *într-o viziune,* ... (vedeţi, Abraham era un profet, astfel el a văzut viziuni) ... *Nu te teme,* Abraham: *Eu sînt scutul tău, şi... marea... răsplată.* (Iehova-nissi, vedeţi)

Şi Abraham *a zis,* Iată... *a zis, Doamne Dumnezeule,* ... (observaţi, cu D mare, "Doamne Dumnezeule." Elohim! Vedeţi?) ... *Doamne Dumnezeule,* ... (în viziune) ... *ce-mi* vei *da tu, văzînd că mă duc fără copii, iar gospodarul casei mele este Eliezer din Damasc?*

Şi Abram a zis, Iată, că mie tu nu mi-ai *dat nici* o *sămînţă: şi, iată, unul născut în casa mea este moştenitorul* meu.

Şi iată, cuvîntul DOMNULUI a venit la *el, zicînd, Acesta nu va fi moştenitorul* tău; ... (deja i-a făcut o promisiune, voi ştiţi. Nu... Vedeţi, chiar atunci Abraham ar fi dat greş, dar promisiunea este necondiţionată; legămîntul, necondiţionat) ... *dar cel care va ieşi din propriile tale coapse va fi moştenitorul tău.* (şi el era în vîrstă de o sută de ani acum)

Şi el l-a dus într-un loc larg, şi i-a zis, Priveşte acum înspre ceruri, *şi numără stelele, dacă tu* eşti *în stare să le numeri: şi el a zis către el, Aşa va fi sămînţa ta.* (un om fără copil, şi acum în vîrstă de o sută de ani)

Şi el a crezut în DOMNUL; şi aceasta i-a fost *socotită* ca *neprihănire.*

Şi el i-a spus, Eu sînt DOMNUL care te-am scos din Ur, afară *din Haldea, ca să-ţi dau ţara să* o *moşteneşti.*

Şi el a *zis* către El, Iată, *Doamne...* sau *Doamne... prin* ce *voi cunoaşte că eu* o *voi moşteni?*

68 Acum ascultaţi la aceasta:

Şi el i-a zis, Ia-mi o *juncană de trei ani, şi* o *capră de trei ani, ...* (urmăriţi treiurile acum, "de trei ani") ... *şi un berbec de trei ani, şi* o *turturea, şi un porumbel tînăr.* (amîndoi acelaşi popor, amîndoi acelaşi lucru. Vedeţi, acesta a fost folosit într-o jertfă că el îl arăta dinainte pe Isus.)

[69] Legămîntul a fost făcut... Voi ştiţi, cum i-a despicat el, şi cum că acesta...

[70] Sau în timpuri străvechi, cînd ei au luat... au făcut un legămînt, ei luau şi scriau-acordul. Şi junghiau un animal, stătea între acesta; rupeau legămîntul în două, o persoană a luat o parte...

[71] Cum obişnuia să facă spălătoria Chineză. Chinezul aici, el nu putea să scrie Engleza, astfel el a scris pe acolo şi a rupt o bucată de hîrtie şi îţi dădea o parte. Iar voi-voi vă amintiţi spălătoriile Chinezeşti că ei obişnuiau să facă aceea. Şi voi... cele două capete ale lor-lor trebuiau să se compare, ca să vă primiţi hainele. Vedeţi, voi nu-i puteaţi păcăli, deoarece el avea celălalt capăt al acesteia. Tu ţi-ai fi putut recopia numele, dar tu nu puteai să rupi din nou aceeaşi hîrtie. Vedeţi? Astfel, el avea... ea trebuia să fie aceeaşi bucată de hîrtie.

[72] Astfel acela era felul în care făceau ei în zilele Orientale, de mult... sau cu mult în urmă în zilele Răsăritene. Ei junghiau un animal, şi stăteau între el, sfîşiau bucata de piele de capră în două, unul a luat una... Şi cînd legămîntul era confirmat, ei aduceau bucăţile împreună şi ele trebuiau să se potrivească întocmai exact.

[73] Acum, ceea ce Dumnezeu îi arată lui aici este aceasta, pe aceste jertfe, vorbeşte despre Cristos; aşa este cum Dumnezeu a luat pe Isus la Calvar şi l-a sf'îşiat, şi a primit trupul sus în Cer şi a trimis Duhul jos asupra noastră, căci acelaşi Duh care era asupra Lui trebuie să fie peste voi să vă potriviţi cu Trupul, să fiţi Mireasa la timpul sfîrşitului. Vedeţi? Vedeţi? Aceasta-i adevărat. Vedeţi? Nu va fi o denominaţiune, acum. Ea va fi Cuvîntul, ce a fost El. Vedeţi?

[74] Dar aşa cum Cuvîntul acela trebuie să vină la Cuvînt, ca celula într-o fiinţă umană. Voi ştiţi, cînd trupul vostru-vostru era zidit, acesta nu este o celulă a unui om, următoarea a unui cîine, şi următoarea a unui porc. Oh, nu, nu. Acestea toate sînt celule umane. Acela este felul cum este Trupul lui Cristos, *tot* Cuvîntul lui Dumnezeu. Nu doar o parte din El, ceva tradiţie adăugată la El; nu, El este *tot* Trupul lui Cristos.

[75] Acum, noi aflăm aici că el a folosit şi o turturică şi un porumbel tînăr, deoarece ei sînt aceeaşi familie. Acum, voi întotdeauna...

[76] Astfel observaţi (eu doar mă refer la două din aceste Scripturi) Levitic 12, şi al 6-lea verset. Noi aflăm aici că ordinea unei femei fiind curăţită; dacă femeia a avut un bebeluş, ea trebuia să aştepte. Dacă el era un băiat, ea trebuia să aştepte pentru treizeci şi trei de zile înainte ca ea să poată intra în adunare cu porumbeii, pentru curăţire. Dacă ea avea o fată, ea trebuia să aştepte nouăzeci şi şase de zile înainte ca ea să poată intra în adunare.

[77] Acum noi aflăm aici, versetul al 6-lea:

Şi cînd zilele curăţirii ei *sînt împlinite, pentru un fiu, sau pentru* o *fiică, ea să aducă un miel de un an pentru* o *jertfă de ardere de tot, şi un porumbel tînăr, sau* o *turturea, pentru* o *jertfă de păcat, la uşa cortului întîlnirii, la preot:*

[78] Vedeţi, ea nu poate veni încă înăuntru pentru că zilele ei nu sînt încă terminate, dar ea poate da aceasta la-preot la uşă, ca jertfa ei. Vedeţi, fie o turturea sau un porumbel tînăr. Ei sînt amîndoi aceeaşi familie.

[79] Acum acesta-acum acesta a fost folosit ca ispăşiri, şi în ispăşirea pentru păcat, un porumbel. Sau de lepră, care este un model al păcatului, tu aduceai doi porumbei: capul unuia era luat jos, întors cu susul în jos, şi a sîngerat peste celălalt; şi atunci celălalt porumbel a fost pus în libertate. Şi cînd porumbelul zbura, el scălda pămîntul cu sîngele de la perechea lui, iar sîngele a strigat către Dumnezeu, "Sfînt! Sfînt! Sfînt este Domnul Dumnezeu!"

[80] Nu puteţi voi vedea perechea muribundă Isus Cristos? A fost ucis şi a stropit asupra noastră, ca noi să mergem liberi, strigînd, "Sfînt! Sfînt! Sfînt! către Domnul." Ce simboluri frumoase. Aş fi dorit să fi avut ceva glas.

[81] Acum tipizează marele Duh Sfînt aşa cum tocmai am citit în Apocalipsa 3:16; a fost folosit de Dumnezeu ca semne, acest porumbel.

[82] Lui Noei s-a dat un semn, aşa cum fratele tocmai a cîntat despre aceasta. Dumnezeu a fost nemulţumit, şi acolo nu era nimic să oprească mînia Lui, căci El a zis, "In ziua în care tu mănînci din el, în ziua aceea vei muri." Şi Noe a găsit har la Dumnezeu şi a construit o arcă conform cu construcţiile... înstrucţiunile, mai degrabă, pe care El i le-a dat. Şi el a fost plutit.

[83] Pot să-mi imaginez a lui... ce s-a întîmplat în zilele acelea cînd ei au zis, "Acest om bătrîn sus pe deal, un fanatic bătrîn, construind o corabie, zicînd 'că va ploua,' şi niciodată nu a plouat." Dar aceasta...

[84] Noe a zis, "Are să plouă, oricum."

[85] Şi atunci eu ştiu că în ziua în care el a intrat, mă gîndesc ce... nu-mi pot aminti ce zi a fost, eu cred că a

şaptesprezecea zi din Mai. Noe a intrat în corabie, şi Dumnezeu a închis uşa.

[86] Şi norii au început să vină, ploile au început să cadă, canalele au început să se umple, izvoarele adîncului au erupt, izvoarele toate şi-au vărsat sus apele lor. În final oamenii au intrat în case, s-au căţărat sus. Vechea corabie stătea acolo tot la fel.

[87] După un timp cînd a început să se adune destul în jurul ei, ea a început să se ridice mai sus şi mai sus. Oamenii au bătut la uşi şi au ţipat, dar aceasta nu a făcut nici-nici un bine, Noe nu putea să deschidă uşa. Dumnezeu a închis-o, Dumnezeu este singurul care o poate deschide.

[88] Aşa este Corabia noastră, Isus Cristos; Dumnezeu a deschis uşa pentru noi pe Calvar, El o va închide tot atît de sigur cum El a deschis-o.

[89] Şi ea a plutit, şi înainte şi înainte, poate o milă adîncime deasupra vîrfului pămîntului cînd acest părnînt s-a rostogolit afară din cale... din... orbita lui obişnuită. Şi a mers în jur şi în jur, şi bolovani, şi pomi, şi deasupra munţilor şi aşa mai departe, ridicîndu-se timp de patruzeci de zile şi nopţi.

[90] Şi cînd vînturile au început să se oprească...

[91] Mînia lui Dumnezeu este oribilă. Dragostea Lui este pură şi Divină; şi mînia Lui este tot atît de Divină-tot atît de Divină ca şi dragostea Lui, deoarece, El trebuie să dea judecată pentru că El este un judecător. El este un dătător de lege, şi legea fără pedeapsă nu este lege. Astfel acolo trebuie să fie o pedeapsă la lege. Şi cînd voi încălcaţi legile lui Dumnezeu, atunci plătiţi voi pedeapsa.

[92] Acum noi observăm că după ce Noe a plutit acolo sus, fără îndoială cu rău de mare de la toate acele udături şi pocnituri, şi mînia lui Dumnezeu pisînd şi zdrobind, şi ţipete şi aşa mai departe. Apoi a început să se liniştească, nimic nu s-a întîmplat. Zilele au trecut, nimic nu s-a întîmplat. Poate că rezervele de hrană pentru animale şi aşa mai departe au scăzut, nimic nu s-a întîmplat. Astfel el s-a gîndit, "Oare... Eu nu pot vedea afară."

[93] Corabia a fost aşa construită (cînd tu erai odată în ea), acolo era numai o fereastră în ea, şi aceasta era chiar în vîrf. Tu nu te puteai uita pe o parte, tu nu te puteai uita nici cum decît drept în sus. Şi acela este felul în care Corabia, Isus Cristos, este. Tu nu te poţi uita la omul de alături, tu nu te poţi uita la nimic decît la Cristos cînd tu eşti în Corabie pentru că există numai o singură uşă, şi El este Uşa aceea despre care noi am vorbit azi dimineaţă. Voi trebuie să continuaţi să priviţi în sus, "Căci cel ce va pune mîna pe plug şi se întoarce măcar să privească înapoi, nu este vrednic de arat."

[94] Acum, ca şi în această corabie... Şi el putea vedea lumină, şi poate lumina soarelui, dar el se întreba unde era el. Corabia încă plutea, el putea auzi valurile lovind pe margini, dar el ştia că acolo erau multe zile, desigur că apa se retrăgea pe la timpul acela. Astfel el a mers şi a luat o pasăre de neîncredere, trădătoare, şi el a încercat-o pe *ea,* şi el a trimis-o afară. Ea era o cioară, şi cioara aceea nu s-a întors niciodată, deoarece ea a găsit plăcere acolo afară, în afara corabiei lui Dumnezeu. Ea a zburat de la un trup mort vechi la altul, mîncînd cadavrele şi hoiturile care pluteau pe apă; şi el a fost perfect satisfăcut.

[95] Astfel după cîteva zile el a încercat din nou, căci el ştia... El nu vroia să păşească afară în mînia lui Dumnezeu. Astfel el a dat drumul la un porumbel. Şi acest porumbel era de o natură diferită decît... El nu a fost un uliu, nici un mîncător de stîrvuri, el poate mînca numai lucrurile curate pure. Şi el a fost aşa de satisfăcut pentru că el nu a putut găsi nimic altceva pe care să-şi pună tălpile picioarelor lui, el s-a reîntors înapoi la corabie. Noe a zis, "Păi, potopul încă continuă."

[96] Apoi el a mai aşteptat alte cîteva zile, şi el a trimis afară din nou; îmi place rugăciunea lui, "O Dumnezeule, s-a potolit mînia Ta? Este-este-este mînia Ta terminată, Doamne? Este totul terminat?" Şi el a zis, "Acum, dacă eu îl trimit afară de data aceasta, el poate să stea acolo afară dacă inundaţiile sînt jos, el poate sta." Dar el l-a trimis afară prin rugăciune, şi atunci cînd el a mers afară acolo îndrumat de Dumnezeu, el a rupt o frunză de măslin dintr-un pom, şi a zburat înapoi şi a ciocănit din nou în fereastră.

[97] Dumnezeu a folosit un porumbel ca un semn. El a venit înapoi zicînd că, "potopul s-a sfîrşit," şi atunci Dumnezeu a deschis uşa, şi ei au ieşit afară. Aceea este Genesa 8:8.

[98] Deasemeni a folosit în Matei 3:16, din nou cînd mînia lui Dumnezeu era pe pămînt. Şi nu a existat nici o cale, în cel mai mare întuneric al nopţii, miezul nopţii, bisericile au adus lucrurile într-o astfel de răsucire încît nu era nici o cale să iese din aceasta. Şi acolo erau învăţători falşi, tot felul de lucruri veneau sus, tot felul de profesiuni venind sus, dar Dumnezeu a folosit un porumbel din nou. Aceasta L-a satisfăcut, Fiul Său Isus I-a fost aşa de plăcut, încît El L-a identificat.

[99] Acum, ei nu puteau să creadă că acest copil care era născut acolo jos în staulul acela într-o iesle cu fin... înainte ca tatăl şi mama lui, presupunîndu-se a fi, erau căsătoriţi. Ei nu-şi puteau imagina ca Dumnezeu să folosească ceva de felul acesta. Astfel El trebuia să fie identificat faţă de lume; şi în ziua aceea jos la rîu, cînd El a păşit jos să se dovedească pe Sine Capodopera lui Dumnezeu (despre care eu am vorbit azi dimineaţă) ... Cînd El a fost ascultător să păşească în apă...

[100] Acum, dacă voi observaţi acolo, există o lecţie mare. Ioan era cel mai mare om pe pămînt, la timpul acela. Isus a zis, "Nu a existat niciodată un om născut dintr-o femeie aşa de mare ca el," pînă la timpul acela. Şi el era un profet.

Voi credeţi asta? Acum, reţineţi, dacă Cuvîntul lui Dumnezeu va veni la ceva în ţară, acesta va fi un profet. Acela este întotdeauna felul lui Dumnezeu. Voi credeţi că Isus a fost Cuvîntul manifestat în trup? Astfel există numai o singură cale pe care El poate veni să fie prezentat; nu prin preoţi.

[101] El nu a mers sus şi să zică, "Caiafa, vrei tu să Mă prezinţi?" Dacă El o făcea, El făcea aceeaşi greşală pe care David a făcuto în lecţia noastră ziua trecută; vedeţi, dacă El mergea sus la biserică, şi zicea, "Vreţi să Mă prezentaţi?"

[102] Doar observaţi cînd El a fost născut, chiar. Cînd El a fost născut, El a fost născut în umbra bisericii. Şi ei probabil că sunau clopotele şi fiecare lucru, dar aceştia erau păstori care L-au recunoscut, şi Magi. Vedeţi?

[103] Şi aici este El acum, pe... gata pentru slujba Lui. Şi dacă El este Cuvîntul...

[104] Conform cu marele plan al lui Dumnezeu, Cuvîntul poate numai... "Domnul Dumnezeu nu face nimic pînă cînd El descoperă mai întîi Aceasta robilor Săi slujitori şi profeţi." Acela este întotdeauna modelul lui, trebuie să fie; cînd Peceţile au fost deschise, cînd orice altceva. Orice eveniment major avînd loc pe pămînt, Dumnezeu îl descoperă profeţilor Lui.

[105] Şi Ioan era profetul, pentru că el profeţea "El va veni."

[106] Apoi jos de pe coasta unui deal într-o zi... cînd o discuţie era în toi, un grup de preoţi stăteau în jur. Şi ei au zis, "Vrei să-mi spui că tu te numeşti 'un profet,' şi stai acolo în acel nămol?" (nu într-o biserică, deoarece ei nu l-ar fi vrut) "Stai acolo în noroiul acela, şi să-mi spui că vine ceasul cînd marele Iehova, care a rînduit aceste jertfe, cînd marele Iehova care a zidit acest templu, care a venit în el ca un Stîlp de Foc, 'va veni ziua cînd acea jertfă zilnică va fi îndepărtată'?"

[107] El a zis, "Acolo va veni un Om, şi El este între voi acum (pe undeva acolo afară), şi *El* va lua la o parte păcatul." Preotul era scîrbit de el.

[108] Ioan a privit în sus! Acum, ce este el? Profetul! Şi aici este Cuvîntul, acolo vine Cuvîntul venind chiar direct la profet, chiar la apă. Ioan a zis, "Iată, Mielul lui Dumnezeu care ia la o parte păcatul lumii. Acolo este El, acela este El." Isus nu a rostit nici un cuvînt, a păşit drept afară în apă. Şi eu pot vedea acolo, stînd în apa aceea (mă gîndesc la o dramă), doi dintre cei mai mari care au atins vreodată pămîntul: Dumnezeu Cuvîntul, şi profetul Lui.

[109] Observaţi, Cuvîntul a venit la profet în această distribuire de har, în apă (a-ha). Mă gîndeam că voi veţi prinde aceasta (aha). În apă! Prima descoperire a Cuvîntului era în apă. Acum voi vedeţi unde a început Mireasa, Mesajul luminii de Seară? În apă! Cuvîntul, Cuvîntul adevărat nu amestecat cu crezuri, ci a venit la profet în apă, prin apă.

[110] Observaţi! V-aţi putea imagina ochii Cuvîntului şi ochii profetului întîlnindu-se în apă? Oh, aceea este prea mult pentru mine. Acolo stătea profetul, acolo stătea Cuvîntul, privind unul în ochii celuilalt. Şi profetul a zis, "Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, cum vii Tu la mine?"

[111] Şi Cuvîntul a zis... Aceasta trebuie să fie adevărat.

Acum lăsaţi-mă să dau o dramă aici:

[112] "Ioan, tu eşti un profet, tu cunoşti Cuvîntul." Vedeţi? "Tu Mă recunoşti, tu ştii Cine sînt Eu."

[113] "Eu am nevoie să fiu botezat de Tine," a zis Ioan.

[114] Isus a zis, "Îngăduie aceea să fie aşa. Aceea este exact adevărat, tu ai nevoie să fii botezat de Mine. Dar aminteşte-ţi, Ioan, fiind un profet, ni se cuvine nouă, sau ni se revine, (ca fiind Cuvîntul *şi* profetul), ca noi să împlinim FIECARE Cuvînt (a-ha). Căci, Ioan," (aici este descoperirea acum) "Ioan, tu ştii Cine sînt Eu, Eu sînt Jertfa. Şi conform cu Cuvîntul lui Dumnezeu, jertfa trebuie să fie spălată înainte de a fi prezentată pentru jertfă." Este aceasta adevărat? Cuvîntul... "Mielul era spălat apoi prezentat pentru jertfă, şi Eu sînt acel Miel. Şi Eu trebuie să fiu spălat înainte ca Eu să pot fi prezentat la lume pentru o jertfă. Îngăduie să fie aşa, Ioan, pentru că aşa ni se cuvine ca Cuvîntul şi profetul împreună."

[115] Păi, acolo nu poate să fie o greşeală. Acum, fiecare din aceste lucruri...

[116] Acum, vedeţi, dacă acesta nu era chiar acel aranjament, Ioan ar fi fost ca oricare dintre noi; astfel ei au zis, "Da, eu-eu ştiu cine eşti tu, Doamne."

[117] "Păi," El a zis, "aşteaptă un minut, Eu sînt Cuvîntul (a-ha). 'Omul nu va trăi numai cu pîine, ci prin *fiecare* Cuvînt.' Eva a lăsat afară unul (a-ha), dar voi trebuie să luaţi *fiecare* Cuvînt. Şi Eu sînt acea Jertfă, şi eu trebuie să fiu spălat înainte ca Eu să fiu prezentat. Dar ce ai spus tu, Ioan, este adevărat."

[118] Ioan fiind un profet, ştiind căci Cuvîntul trebuia să fie împlinit, el a îngăduit aceea şi L-a botezat. Şi cînd El a fost ridicat din apă, acolo a venit Mesajul din Cer pe aripile unui Porumbel, "Acesta este Fiul Meu preaiubit." El a trimis Mesajul de răscumpărare de har pe aripile unui Porumbel, a venit zburînd jos din ceruri. "Pace pe pămînt, bună voinţă către om." Jertfa a fost gata chiar atunci; a fost ridica tă, hrănită, slujba Lui era gata, un Cuvînt care să răscumpere întreaga lume, "Aceasta s-a sfîrşit!"

[119] Porumbelul este folosit în Biblie ca un simbol al păcii, şi de asemenea el este folosit de către naţiuni ca un simbol al păcii. Noi avem naţiuni... Naţi unea noastră este reprezentată printrun vultur. Şi există alte păsări ale altor naţiuni, Roma are un vultur, Germania are un vultur; multe din ele, mari păsări ale cerului. Dar în toate dintre ele, porumbelul simbolizează pacea în toate naţiunile. El este un lucru universal.

[120] Întocmai cum a spus Fratele Green într-o seară, Fratele Pearry Green a zis, "Simbolul predării este 'să-ţi ridici mîinile.' Orice naţiune, ridicaţi-vă mîna, aceasta este predarea." El a zis, "Cînd voi cîntaţi, ridicaţi-vă mîinile, voi predaţi totul."

[121] Iar porumbelul este simbolul păcii în fiecare naţiune. De ce se face aceasta? Din cauza blîndeţii lui şi din cauza nevinovăţiei lui. Acela este motivul că el simbolizează pacea.

[122] Un alt lucru despre porumbel, el este o pasăre iubitoare de casă. Lui îi place să stea acasă.

[123] Şi un alt lucru este că, el este întotdeauna loial faţă de perechea lui. Porumbelul, mascul sau femelă, niciodată nu se părăsesc unul pe altul. Acea femelă îşi află perechea în sezonul de împerechere. Vedeţi, aceea este spre lauda marii creaţiuni a lui Dumnezeu. Acela-i motivul că El a făcut-o pe Eva un produs secundar. Vedeţi? Dacă ea ar fi fost făcută ca celelalte femele, cînd timpul venea pentru timpul ei de împerechere, ea şi-ar fi găsit perechea ei; dar ea putea oricînd. Vedeţi? Şi acela este felul, asta-i ceea ce este. Eu doar... Noi nu vrem să intrăm în aceasta, deoarece eu am aceasta în *Căsătorie şi Divorţ* [CUVÎNTUL VORBIT, Vol. 3 No. 13 – Ed.] şi aşa mai departe. Şi cum ea... Dar totuşi ea este onorabilă şi a adus virtutea aceea, Aşi voi ştiţi cum am predicat eu despre aceasta serile trecute. În regulă, observaţi, ea are o mare responsabilitate.

[124] Dar porumbelul este întotdeauna loial faţă de perechea lui. Întotdeauna! Niciodată nu o părăseşte.

[125] Şi pot eu să mă opresc aici doar pentru un minut să spun aceasta: o Mireasă adevărată, porumbel femelă, este loială faţă de Perechea ei, deasemeni. Ea nu va injecta vreo dogmă, sau ceva învăţături denominaţionale, ceva din lume. Ea va sta loială faţă de Perechea ei, Cuvîntul; întotdeauna loială.

[126] Şi prin această comportare a iubirii de casă, prin comportarea ei de iubire de casă, el a fost folosit cu succes ca un porumbel mesager. Din cauză că el iubeşte casa, voi îi puteţi da drumul oriunde, el întotdeauna va merge înapoi acasă. El va merge înapoi acasă.

[127] Nouă ne-ar place să accentuăm asupra acestuia puţină vreme, iar voi Creştinii veţi înţelege ce vreau să spun. El întotdeauna îşi găseşte calea lui înapoi acasă, astfel de aceea el este folosit ca porumbel mesager. El este folosit în timp de război, se obişnuia să fie; ei încă îi foloseşte, porumbei mesageri să ducă un mesaj. Astfel voi vedeţi atunci, aceasta îl face pe porumbel, şi de către Dumnezeu şi om, un mesager; un porumbel este un mesager. El a fost un mesager pentru Noe, să-i spună lui Noe că "acolo este pace din nou." El a fost folosit de Dumnezeu să adeverească că acesta era Fiul Lui, "Jertfa să aducă pace pe părnînt şi voie bună între oameni." El a fost folosit ca un mesager.

[128] Chiar aici eu am o mică povestire în mintea mea, eu am citit-o odată dintr-o carte. Acum, eu nu vreau să zic că aceasta este sigur, aceasta ar putea fi în *Declinul Primului Război Mondial.* Eu nu sînt sigur de aceea acum; dacă voi omiteţi să vedeţi aceasta, atunci eu sînt greşit. Eu sau am citit-o într-o carte... aceasta era cu mulţi ani în urmă. Dar ea a fost întradevăr un-un... într-adevăr un-un lucru dramatic care s-a întîmplat.

[129] Soldaţii Americani erau ţintuiţi jos de către focul mitralierelor Germane, şi ei erau într-un fel de groapă. Voi soldaţilor, eu presupun că, înţelegeţi cum erau ei într-o recunoaştere pe undeva. Şi ei erau ţinuţi jos, şi aveau doar un pic de muniţie rămasă. Şi Germanii se mutau în unităţi mari, mutîndu-se înăuntru peste tot. Şi ei ştiau că dacă ei nu vor obţine ceva întăriri, ceva ajutor, că ei curînd vor muri toţi; (ei trebuiau să primească) Germanii veneau drept în jos de pe munte, uitîndu-se drept în jos în gîtul lor, mergînd chiar în ei în acel fel.

[130] Şi unul din ei s-a întîmplat să-şi amintească că avea un mic talisman, un mic porumbel. Astfel el ştia că acest porumbel, dacă el putea ajunge afară de acolo, va duce mesajul la cartierul general principal unde erau ei staţionaţi. Şi astfel ei au stat jos şi au scris pe un bilet, "Noi sîntem ţintuiţi jos într-o *anumită* poziţie la o *anumită* zonă. Noi nu mai avem muniţie, în cîteva ore noi va trebui să ne predăm sau noi vom fi masacraţi." Şi ei au prins aceasta, sau au legat-o de-piciorul acestui porumbel mic şi i-au dat drumul.

[131] Acum, el este o pasăre iubitoare de casă, astfel el... ce face el? El o ia înapoi acasă pentru că el... întîlneşte, găseşte perechea lui. Ea era îngrijorată pentru el, el trebuia să vină înapoi acasă.

[132] Şi aşa cum el a mers sus, Germanii au văzut ce s-a întîmplat. Astfel lucrul care l-au făcut, era că au început să tragă către porumbel. Unul din ei l-a lovit cu o mitralieră de calibrul .30, sau glonte, el i-a rupt piciorul. Unul i-a rupt o bucată mare din spatele lui. Pieptul lui i-a fost zdrobit peste tot. Una din aripile lui a fost ruptă, capătul era puşcat jos din ea, şi el zbura într-o parte. Dar el a continuat să se înalţe, şi în final a reuşit. Ologit, rănit, frînt, zdrobit, dar el a căzut în tabără cu mesajul. Acela a fost un mare porumbel.

[133] Dar, oh, frate, Isaia 53 ne spune despre Unul, care a venit jos de Acasă şi tot ceea ce era bun:

Şi *el a fost rănit pentru greşelile noastre, el a fost zdrobit pentru* nelegiuirile *noastre: pedeapsa păcii noastre a fost peste el; şi cu rănile lui noi am* fost *vindecaţi.*

[134] Boala, superstiţia, şi dracii ne-au avut ţintuiţi jos, nu a existat nici o cale de ieşire, biserica s-a dus greşit, ei au deviat în lucruri denominaţionale (şi Fariseii, Saducheii, şi spălarea vaselor şi cratiţelor), şi Cuvîntul lui Dumnezeu a devenit fără efect. Dar acest Porumbel mic a coborît, şi există un singur lucru care s-a putut întîmpla: acolo trebuia să fie un răscumpărător.

[135] Dar fiind rănit, frînt, bătut, sfîşiat, dar El cunoştea calea Lui înapoi Acasă. Astfel de la crucea Calvarului unde ei L-au zdrobit, L-au sfărîmat, L-au sfîşiat, ca o grămadă de lupi asupra Lui, El şi-a făcut zborul Lui de la Calvar şi El a

aterizat în uşile Cerului, zicînd, "S-a sfîrşit! S-a sfîrşit! Ei sînt liberi! Boala poate fi vindecată acum! Păcătoşii pot fi mîntuiţi! Robii pot fi puşi în libertate!"

[136] Deşi El a fost zdrobit şi rănit, acea mare bătălie acolo cînd chiar totul era împotriva Lui ... Chiar şi poetul a strigat:

În mijlocul pietrelor topite şi întunecarea cerului, Mîntuitorul meu şi-a plecat capul Său şi a murit; Dar vălul deschizîndu-se a descoperit calea

Spre bucuria Cerului şi ziua fără de sfîrşit.

[137] Eu am fost un nevrotic toată viaţa mea. Ca un băieţel acolo era ceva care m-a atins, care mă speria, cam la fiecare şapte ani aceea mi se întîmpla. Fratele Jack îşi aminteşte cînd am început prima dată, am venit de pe cîmp pentru un an; ceva tocmai s-a întîmplat.

[138] Îmi amintesc de ziua în care Juanita Hemphill... eu cred că numele ei este Juanita Kelly acum, ea s-a căsătorit cu Fratele Kelly după moartea soţului ei. Anna Jeanne, eu am fotografia lor şi lucruri, ei erau aşa... Şi ea... Şi acele două fete şi Sora Moore aveau un-un mic trio. Ele au cîntat cîntarea aceea pe care eu nu o uit niciodată: *Privind Dincolo de Apusul Soarelui*. Frate Jack, tu îţi aminteşti, eu presupun, venind în sus de la Florida. Ce fetiţe minunate.

[139] Şi îmi amintesc în dimineaţa aceea de un grup mic de Penticostali de aici de sus în partea de nord a ţării, în Michigan pe undeva, fetele acelea au stat acolo afară cînd Fratele Hooper ... Eu l-am văzut aici seara trecută, eu... el poate să nu fie aici acum, Fratele Ed Hooper. Eşti tu aici, Frate Ed? Eu nu cred că el... El a şezut aici seara trecută. Nimeni... Mulţi dintre voi îl cunosc. Eu şi el, şi Fratele Hooley, noi am plecat. Şi fetele acelea stînd acolo în colţ cîntînd aceea, ne-au dat, la fiecare, un trandafir galben pe care l-au luat din părul lor. (Acolo a fost unde a fost vindecat acel maniac jos acolo, mari lucruri au avut loc.)

[140] Venind în sus pe drum tot atît de fericit cît puteam fi, cu totul dintr-o dată aceasta m-a izbit; cu un an mai tîrziu înainte ca eu să intru în cîmp din nou, doar m-a omorît.

[141] De cînd eram un băieţel, eu întotdeauna am spus că eu nu ştiam ce era o viziune. Un băieţel, eu întotdeauna am spus, "Dacă eu-dacă eu aş cădea numai într-una din acele transe, şi aş vedea aceea, eu m-aş face bine." Timpul acela... Eu întotdeauna am vrut să mă duc la Mayo [un spital foarte renumit – Trans.] să aflu ce era în neregulă. Doctorii de acolo...

[142] Stomacul meu devine iritat; şi oh, doamne! Fratele Jack ma ajutat în jurul casei. Eu umblam drept în jurul casei; şi doar o apă caldă unsuroasă parcă, ţîşnea afară din gura mea. Şi mergeam la amvon, să mă rog pentru oameni care erau de două ori aşa rău, şi să fie vindecaţi. Eu i-am avut să-mi pun mîinile peste un om cu cancer pe faţă, şi cancerul i-a părăsit faţa lui, stînd acolo; şi eu eram aşa de bolnav că eu nu puteam sta în picioare.

[143] Şi voi nu ştiţi ce am suferit eu; doar apăsare mintală. La fiecare şapte ani a venit aceasta, toată viaţa mea. Acolo este unde sînt eu acum, şapte opturi.

[144] Astfel eu eram-eu eram aşa de nenorocit; am plîns, am implorat, am pledat.

[145] Şi îmi amintesc cînd în final m-am gîndit că am suficienţi bani să mă duc la Mayo pentru o examinare; ei au zis, "Ei vor afla care este necazul tău." Eu şi soţia, şi Becky în spate acolo... Sarah era o micuţă, mititică. Eu doar am intrat în slujba mea de vindecare. Şi noi am luat-o spre Mayo.

[146] Eu am mers prin clinică. Şi seara înainte ca eu să aflu... am avut finalele dimineaţa următoare, eu doar m-am trezit şi şedeam acolo pe pat privind în jur. Şi m-am uitat în faţa mea, şi acolo era un băieţel, arăta întocmai ca mine, cam în vîrstă de şapte ani; şi am privit la el, şi acela *eram* eu. Şi el stătea lîngă un pom bătrîn cioturos. Şi pe pomul acela...

[147] Oricare din voi vînători de veveriţe ştiţi că voi puteţi freca un băţ în sus şi-n jos pe un pom ca acela, şi aceasta va speria o veveriţă şi o alungă afară dacă ea este în scorbură.

[148] Şi eu vedeam acolo unde era veveriţa aceea, şi m-am gîndit, "Ce fel de veveriţă este aceea?" şi eu l-am frecat. Şi cînd am făcut-o, m-am uitat acolo şi acela eram eu atunci cam în vîrstă de treizeci şi opt de ani, băieţelul a fost dus. Astfel eu am frecat ramura aceea, şi din scorbura buşteanului, stîlpul, a ieşit o veveriţă mică cam *aşa* de lungă, închisă, aproape neagră, şi se părea parcă din ea ieşeau curenţi mici; ochişori micuţi ca mărgelele, lucrul cu cea mai rea arătare pe care am văzut-o vreodată, semăna ca o nevăstuică mai mult decît cu o veveriţă.

[149] Şi ea se uita direct la mine. Şi eu mi-am deschis gura să zic, "Păi..." Şi cînd am făcut-o, ea... Înainte ca să poţi clipi ochiul, ea a zburat direct în gura mea, a mers jos în stomacul meu, şi doar mă rupea în bucăţi. Şi cum am ieşit afară din viziune, cu mîinile mele ridicate, privind, eu am plecat strigînd, "O Dumnezeule, ai milă! Aceasta mă omoară! "

[150] Am auzit un Glas jos în cameră, zicînd, "Aminteşte-ţi, ea este numai de şase ţoli lungime."

[151] Cîţi aţi auzit povestirea aceasta? Eu v-am spus asta de multe ori, la oamenii din jurul Tabernacolului.

[152] Păi, aceasta a mers înainte şi înainte, suferind întocmai la fel.

[153] Fraţii Mayo, ziua următoare, m-au examinat. A zis, "Tatăl tău a fost un Irlandez, el a băut. Mama ta fiind jumătate Indiancă, aceea te face aproape o jumătate corcitură. Astfel tu vei fi... tu eşti-tu eşti-tu eşti doar o astfel de epavă nervoasă încît tu niciodată nu vei fi afară din aceasta." Zicea, "De altfel, tu eşti sănătos. Dar aceea, aceea este ceva în sufletul tău pe care omul nu-l poate controla." A zis, "Tu vei..." A zis, "Cînd un om moare, nu poate ţinea o autopsie,

deoarece sufletul lui este dus." El a zis, "Păi, tu nu vei trece niciodată peste aceasta."

[154] Şi omul acela a zis, vechiul meu doctor, a zis, "Tatăl meu a avut-o, el a murit cam la vîrsta de optzeci şi cinci, nouăzeci de ani," pe undeva pe acolo, a zis el. Şi a zis, "Cu o lună sau două înainte ca el să moară, eu l-am examinat; a avut aceasta toată viaţa lui, el le avea" a zis, "accese."

[155] "Unii oameni," a zis, "ei au aceasta, ei sînt cu iritare înaltă"; "a zis, "acela-i felul care te va omorî." El a zis, "Celălalt fel, ca femeile în menopauză, ele plîng. Tu ai un fel care este cumva un fel de simţ obositor." A zis, "Cei de demult obişnuiau să o numească 'avea mohorîrea,' care nu-i părăsea." A zis, "Cînd asta te loveşte, stomacul tău se irită; tu eşti doar abătut."

[156] Eu am zis, "Dar, domnule, eu nu fac nimic." Eu am zis, "Eu sînt fericit."

[157] A zis, "Asta-i adevărat. Aceea este doar din traista de apucat a omului." A zis, "Tu întotdeauna vei avea aceasta." Oh, ce lucru descurajator!

[158] Dar cuvintele, să gîndesc aceasta, "Aminteşte-ţi, ea este numai de şase ţoli lungime," aceea se ţinea de mine, aşa cum scumpa mea soţie acolo în spate vă poate spune. An după an, m-am gîndit la aceea.

159 Şi apoi, mergînd peste mări această ultimă dată, eu eram... înainte. Păi, eu eram înapoi acasă, şi am fost într-o călătorie de vînătoare de veveriţe. Am sărit afară din maşină cu Fratele Banks Wood, care ascultă înăuntru în seara aceasta, şi am început să alerg sus pe deal, şi se părea că parcă inima mea o să sară afară din mine.

[160] Şi eu am întrebat pe Dr. Sam Adair, am zis, "Ce face aceasta?"

[161] El a zis, "Data viitoare cînd tu ai aceasta, fă-ţi o cardiogramă."

[162] Am zis, "În regulă."

[163] Astfel aceasta s-a întîmplat din nou în-anul viitor, şi am mers şi am luat cardiograma. El a zis, "Nu este nimic rău cu inima ta," a zis, "tu eşti doar emoţionat." A început să vină înainte atunci.

[164] Păi, alt doctor mi-a spus, un bun prieten de-al meu, a zis, "Aceia-i inima ta, băiete," a zis "ar fi bine să fii atent." Aceea era în anul cînd eu l-am chemat pe Fratele Moore şi el a adus pe cineva să predice în locul meu, cînd eu am plecat la vînătoarea aceea de berbeci cu Fratele Fred. Eu mergeam sus peste munţi întocmai cum am făcut cînd eram în vîrstă de şaisprezece ani, milă după milă, alergînd; niciodată nu m-a deranjat un pic. Vedeţi?

[165] Şi eu am venit înapoi şi i-am spus lui Sam. El a zis, "Păi, acolo este ceva în neregulă, tu mai bine să fii atent."

[166] Apoi am văzut o viziune despre un doctor bătrîn stînd cu acei... doctor de modă veche cu stetoscoape peste braţul lui. El a zis... El stătea în faţa mea într-o zi, el a zis, "Să nu-i laşi să-

ţi spună că 'aceea este inima ta,' acela este stomacul tău."

[167] Astfel, mă-mă gîndeam, "Păi, eu doar voi lua cuvîntul acela, deoarece aceasta era o vedenie. A venit înainte."

[168] Eu am pornit spre Africa; şi am primit ceva injecţii, şi eu a trebuit să iau o grămadă de injecţii înainte de a merge în Africa, aceea este legea. Astfel, cînd am primit aceste injecţii, el a zis, "Păi, eu nu pot găsi nici un lucru rău la tine." A zis, "Hemoglobina ta, sîngele tău este nouăzeci şi şase, aceasta este nouăzeci şi şase." A zis, "Dacă tu erai în vîrstă de şaisprezece ani, aceasta nu ar fi cu nimic mai bine, aceasta nu ar fi cu nimic mai bine." Şi a zis, "Destul de tare să-ţi bată o sută de ani. Plămînii, totul," a zis, "tu eşti în regulă; nici zahăr, nimic."

[169] Eu am zis, "Îţi mulţumesc." Astfel am luat un examen fizic, şi-şi să-mi iau certificatul meu-meu de sănătate la comisie.

[170] Astfel, el a zis, "Tu ştii ceva despre aceasta?"

[171] Eu am zis, "Nimic decît iritare persistentă în stomac tot timpul."

[172] El a zis, "Păi, eu îţi voi spune." El a zis ...

[173] Eu am zis, "Oh, eu am fost examinat. Eu am fost la Fraţii Mayo, şi pretutindeni."

[174] El a zis, "Dar aşteaptă un minut." El a zis, "Uneori un ulcer este aşa de mic încît acea hrană de bariu nu-l arată; şi uneori este prea mare ca să-l arate, deoarece o rază X este numai o umbră. Şi un ulcer mititel, tu nu-l poţi vedea, acesta nu se va lipi destul. O mulţime de ulcere micuţe ar putea face aceasta. El a zis, "Eu cunosc un doctor bătrîn aici sus, care a găsit un instrument, ei îl au acum; ei poate să te adoarmă cu puţin sodiu pentothal, îţi pune un tub în gîtul tău, şi ei de fapt se uită jos în stomacul tău şi vede ce este în neregulă." A zis, "El..." A zis, "El este felul tău de om, el este un Creştin." A zis, "De ce nu mergi să-l vizitezi."

[175] Eu i-am luat numele: Dr. Van Ravensworth. Astfel, cînd am venit înapoi, eu am mers sus să-l văd pe bătrînul doctor. Oh, el este un om bătrîn minunat din Indiile Olandeze de Est, dintr-o linie mare de misionari. Şi el a auzit despre mine şi a citit cartea mea, şi oh, el doar mi-a strîns mîna şi a zis, "Frate Branham, eu aş fi bucuros să fac asta pentru tine." El a zis, "Iţi spun ce să faci; săptămîna viitoare tu să mergi la spital aici," şi a zis, "şi sună-mă înainte ca tu să pleci." Şi a zis, "Eu trebuie să-ţi dau o mică injecţie de pentothal." Şi a zis, "Atunci cînd o voi face," a zis, "aceasta te adoarme pentru cinci minute."

[176] Fetiţa mea tocmai a luat aceasta ca să i se scoată un dinte, şi fetiţa Fratelui Norman. "Un somn de cinci minute," m-am gîndit, "aceea nu mă va deranja." Astfel, m-am gîndit că atunci voi fi satisfăcut, să privesc la aceasta.

[177] Şi atunci dimineaţa următoare, eu m-am ridicat sus în pat şi am privit în jur, m-am uitat dincolo în patul de alături; soţia mea era acolo, ea încă nu s-a trezit. Şi eu mă uitam afară pe fereastră înspre marii Munţi Catalina acolo unde eu locuiesc, şi m-am uitat sus acolo unde Îngerul Domnului a pus Sabia aceea în mîna mea, unde au apărut cei şapte Îngeri pe care voi îi vedeţi în fotografie, mari lucruri au avut loc.

[178] Şi m-am uitat, şi aşa cum m-am uitat, acolo stăteam eu din nou lîngă acel pom, chiar unde a fost veveriţa aceea. M-am uitat acolo sus, m-am gîndit, "Aceea este vizuina acelei veveriţe." Şi m-am gîndit, "Mă întreb dacă ea este încă acolo sus?" (în viziune). Am frecat marginea pomului, şi ea a ieşit afară. Şi înainte ca eu să pot măcar să clipesc din ochi (ea era veveriţa cu cea mai ciudată arătare pe care am văzut-o vreodată; acum, voi trebuie să cunoaşteţi slujba mea ca să cunoaşteţi aceste simboluri şi lucruri), ea a sărit la mine, dar nu m-a nimerit, ea nu mi-a nimerit gura, s-a lovit de pieptul meu şi a căzut jos.

[179] Şi îndată ce ea a făcut-o, am auzit Ceva zicînd, "Du-te la Munţii Catalina."

[180] Astfel m-am întors în jur, şi am zis, "Meda, eşti tu trează, Scumpa?" Şi eu am trezit-o.

[181] Ea a zis, "Care-i treaba?" Cam la ora cinci dimineaţa.

[182] Eu am spus, "Eu m-am uitat aici afară, şi am văzut din nou veveriţa aceea, Scumpa."

[183] "Ce veveriţă?"

[184] Eu am spus, "Aceea pe care eu am văzut-o acolo sus la Mayo." Am zis, "Tu ştii ce? Ea nu mi-a nimerit gura de data aceasta, ea nu m-a atins, ea a mers afară pe pieptul meu." Eu am zis, "Laudă să-i fie lui Dumnezeu! Eu am privit, oh, de cînd eram un băieţel, am dorit să văd aceea întîmplîndu-se. Dacă eu puteam să văd vreodată aceea întîmplîndu-se, nici măcar... Înainte ca eu să ştiu ce era o viziune, dacă eu puteam vedea vreodată aceea că se întîmplă, atunci am spus, 'eu aş fi în regulă. Orice mi-a spus aceea, aceea este ce eu aş fi.' Şi pentru patruzeci de ani eu am aşteptat pentru aceasta, şi acolo s-a întîmplat."

[185] Înainte, cînd am fost la Mayo, în acelaşi timp am fost acolo sus cînd ei mi-au dat acel mesaj, şi eu am văzut vedenia...

[186] Bătrîna mea mamă este dusă în Slavă acum, o femeie foarte ciudată. Ea a avut cam trei sau patru visuri în viaţa ei, şi ele erau întotdeauna adevărate. Ea îmi spunea, şi... Ea începea să-mi spună, eu spuneam... eu spuneam, "Opreşte chiar... Mamă, eu îţi voi spune ce este restul visului." Vedeţi?

[187] Pentru că întotdeauna cînd voi îmi daţi un vis să-l interpretez, voi nu-mi spuneţi întotdeauna întocmai exact ce este acesta. Apoi cînd eu îl văd din nou, eu văd exact despre ce aţi visat voi, apoi El îmi spune ce este acesta. Vedeţi? Voi nu trebuie să-mi spuneţi ce este visul, El îmi arată visul El însuşi. Vedeţi? Şi atunci eu văd, şi zic, "Păi, tu nu mi-ai spus mie *asta* şi nu mi-ai spus *aceea."* Vedeţi? Şi astfel Dumnezeul care poate să interpreteze un vis, poate arăta un vis; El poate să arate unul, El îl poate interpreta. Şi astfel atunci...

[188] Păi, nu a existat ceva în felul acesta în Biblie, care a zis, "Dacă voi puteţi..."? Eu-eu... Doar s-a întîmplat să vină la mine. Daniel, nu era el? Nu, Iosif-Iosif. Păi, este pe undeva în Biblie. Eu doar mi-am amintit că, a zis, "Dacă tu poţi să-mi arăţi... Dacă tu poţi să-mi spui ce a..." Oh, acesta era Împăratul Nebucadneţar, aceasta-i adevărat. A zis, "Dacă tu poţi... Dacă tu nu poţi..."

[189] Magicienii au zis, "Spune-mi visul."

[190] El a zis, "Acesta s-a dus de la mine." Aceasta-i adevărat, că, eu îmi amintesc asta; doar m-am gîndit la aceasta atunci.

[191] Acum observaţi. Şi Mama, ea a zis, "Billy," cînd am venit înapoi, ea a zis, "vino aici, fiule, şi şezi jos." Ea a zis, "Eu am avut un vis ciudat. Eu am visat că te-am văzut că tu erai culcat bolnav, aproape gata să mori, cu stomacul tău ca de obicei." Cîte regimuri mi-a gătit ea mie! Şi ea a zis, "Tu zideai o casă pe un deal." Şi a zis, "Eu am văzut şase porumbei albi venind jos din cer, gîngurind, într-o literă 'S' şi ei s-au aşezat pe pieptul tău. Şi tu te uitai, şi cel din faţă încerca să-ţi spună ceva." A zis, "Ei erau foarte lucioşi, porumbei albi. Şi ei îşi puneau capetele lor mici lîngă obrazul tău, şi făceau, 'coo, coo, coo.'" Şi a zis, "Eu nu am putut înţelege aceasta." A zis, "Ei doar continuau să facă, 'coo, coo, coo.'"

[192] Eu am zis, "Oh, eu o văd, laudă Domnului!" Şi a zis, "Ei au format litera lor 'S' din nou şi au mers înapoi sus în ceruri, mergînd 'coo, coo, coo, coo,' mergînd înapoi acasă."

[193] Păi, animalul mic pe care l-am văzut era lung de şase ţoli. Şirul de porumbei pe care l-a văzut Mama era de şase, şase este incomplet. Eu am ştiut că într-o zi eu o să-l văd pe cel de al şaptelea. Acela era omul, suferind; astfel aceasta a mers înainte şi înainte.

[194] În dimineaţa aceea, eu m-am sculat după ce am văzut această viziune; eu m-am supus Domnului. Eu am dus pe băieţelul meu, Joseph, la şcoală (el ascultă la mine acum, în Tucson). Eu l-am dus la şcoală, şi i-am spus la Meda că eu nu ştiam cînd mă voi întoarce înapoi.

[195] Şi eu am plecat sus în Catalina, sus în-poalele muntelui, şi-şi am mers sus în locul unde Îngerul Domnului a pus Sabia în mîna mea. Foarte devreme; şi am început să urc muntele.

[196] Păi, în loc să merg sus pe vîrfuri pe *aici* (pe care sînt o mulţime de şerpi, scorpioni, voi ştiţi cum este Arizona), m-

am întors la dreapta mea; Ceva a zis, "Întoarce-te la dreapta ta." Eu am mers departe în vîrfuri; m-am dus în jur, şi mergeam în jurul acelor mari stînci uriaşe, de multe ori mai mare decît este acest tabernacol, întinzîndu-mă pe vîrfurile acelea unde rareori o persoană poate să ajungă vreodată.

[197] Şi cam pe la ora unsprezece, eu mergeam într-un mic adăpost, înapoi unde ceva... un loc mic întors înăuntru în felul *acesta* peste o urmă mică de căprioară. Şi eu îmi aveam cămaşa jos, pălăria în mînă, deoarece eu eram doar spumă de sudoare. Şi astfel m-am întors înăuntru acolo, şi aşa cum m-am întors în acel mic adăpost, eu am simţit prezenţa Domnului. Mi-am smuls jos pălăria şi am privit în jur. Mă gîndeam, "El este aici pe undeva. Eu ştiu că El este aici." Mă gîndeam, "Ce este aceasta?" Am făcut încă cîţiva paşi. Am zis, "Doamne, "Tu eşti aici pe undeva."

[198] Şi am privit culcat pe potecă, şi acolo zăcea veveriţa aceea mică; a sărit la ceva şi nu a nimerit, şi ea a lovit un mănunchi de cholla (acela-i cactus săritor). Acela s-a înfipt prin capul ei, pieptul, stomacul, şi ea era moartă. Acea veveriţă mică cu o arătare ciudată, ea nu a nimerit gura mea şi a lovit pe acel cholla. Şi glasul Domnului a zis, "Duşmanul tău este mort." Eu am stat acolo, şi am tremurat. Eu mi-am luat piciorul şi ma-...

[199] De obicei ciorile l-ar fi mîncat. Eu am omorît un şarpe, cu două zile mai tîrziu decît atunci, şi el a zăcut pe drum cam o jumătate de oră. Acolo sînt întotdeauna vulturi şi ciori care zboară pe acolo şi ele îl vor lua chiar acum. Eu am omorît un şarpe coral, acela este cel mai periculos şarpe pe care noi îl avem; stătea chiar alături de mine, cu cîteva zile după aceea. Eu am pornit să vin înapoi să-l iau ca să-l arăt, ciorile deja 1- au luat, corbii trecînd pe acolo.

[200] Iar aceea zăcea acolo de cînd am văzut viziunea, cu două zile înainte; eu cred că era Sîrnbătă, şi eu m-am dus sus acolo Luni. Astfel ea era acolo, zăcînd acolo moartă. Eu am zdrobit-o cu piciorul.

[201] Am mers înapoi în jur, am şezut din nou jos; am şezut acolo şi am plîns pentru o vreme, şi m-am rugat; privind în jos peste Tucson, cu milele sub mine.

[202] M-am întors înapoi în jur şi am venit înapoi, ea încă zăcea acolo. Cînd am întrat în acel adăpost Duhul lui Dumnezeu a venit peste mine din nou.

[203] Am mers înainte în jur, am mers jos de pe munte. Am mers înăuntru şi i-am spus soţiei mele, am zis, "Scumpa, eu nu ştiu cum, dar eu am să trec peste aceasta."

[204] Dr. Ravensworth, cînd el mi-a dat examinarea, el a zis, "Este total imposibil ca tu să te faci bine." El mi-a dat o injecţie de pentothal care urma să-mi dureze cinci minute, iar eu am dormit zece ore. Astfel treaba aceea, chiar o aspirină mă doboară. Astfel ei... El mi-a dat o injecţie, mi-a băgat tubul acela pe gît. Cînd eu mi-am revenit, şi el mi-a spus în dimineaţa următoare, el a zis, "Reverend, mi-e groază să-ţi spun aceasta, dar" a zis, "pereţii stomacului tău sînt chiar aşa de tari, că ei sînt uscaţi." (Eu nu am văzut aceasta; el a folosit numele de *gastrită,* şi am mers şi am căutat în dicţionar şi acesta zicea, "ceva care s-a veştejit"). Şi a zis, "Tu nu poţi să treci peste aceasta." Şi a zis, "Tu o vei avea întotdeauna." Şi eu aş fi fost un băiat descurajat dacă nu ar fi fost viziunea de la Domnul.

[205] Iar în ziua următoare Ceva a spus, "Du-te înapoi în munţi."

[206] Şi în ziua aceea în loc să merg pe un drum, eu am fost călăuzit să merg pe un alt drum. Şi eu stăteam acolo; şi mă uitam, şezînd în faţa mea, şi acolo şedea acel al şaptelea, porumbel alb, privind drept la mine. Eu mi-am frecat ochii, am zis, "Desigur, aceasta este o viziune; desigur, ea este." Am privit, şi am zis, "Porumbelule, de unde vii tu?" Tot aşa de frumos şi alb, ar fi putut să fie un porumbel; orice era acesta, departe în acea sălbăticie.

[207] Atotputernicul Dumnezeu, Care l-a înviat pe Isus Cristos din morţi, al Cărui slujitor sînt, şi Cuvîntul Lui stă aici deschis înaintea mea, ştie că eu spun adevărul şi nu mint.

[208] Acolo stătea porumbelul, stînd acolo privind la mine. Am păşit în jur, m-am gîndit, "Desigur, aceasta este o viziune." Miam întors capul, am privit înapoi, şi acolo stătea el acolo; acele aripi, albe micuţe, tot aşa ca zăpada cum puteau să fie ele; picioarele lui, micuţe galbene; şi micuţul, cioc galben; stătea acolo uitîndu-se la mine. El privea chiar direct spre vest. Eu am mers în jurul lui în felul *acesta,* eu nu l-aş fi atins pentru nimic. Eu am mers înainte sus pe cărare; am privit înapoi, şi el încă stătea acolo şi mă privea.

[209] Frate, ca un fiu al lui Abraham, eu nu consider ce mi-a spus doctorul, eu mă voi face bine, oricum!

[210] A treia zi am mers înapoi, eu mă urcam sus de tot. Şi mulţi dintre voi cunosc vedenia despre şeful Indian călărind zidul acela mic spre vest. Ceva m-a atras pe mine jos spre o stîncă mare, cam pe la timpul amiazei, a zis, "Puneţi mîinile peste aceea şi roagă-te." Dumnezeu din Cer ştie că aceasta este adevărat.

[211] Mi-am pus mîinile către stîncă şi am privit sus spre Cer şi am început să mă rog, şi am auzit un Glas care venea din vîrful stîncilor acolo, zicînd, "Către ce te sprijineşti, peste inima ta?" Şi m-am ridicat înapoi în acest fel, umerii mei dezgoliţi; gol de la brîu în sus, era cald. Am privit înapoi. Şi acolo era scris în quartz, în piatră, "Vultur Alb"; întocmai exact prin ce a spus vedenia că va veni înainte Mesajul următor.

[212] Eu eram aşa emoţionat, am alergat acasă; am luat un aparat de fotografiat şi am venit înapoi ziua următoare, şi am făcut o fotografie cu aceasta. Era încă acolo, scris în stîncă:

"Vultur Alb." (Porumbelul conducînd vulturul)

[213] Cumva, eu-eu ştiu. Eu vă voi spune înainte de a se întîmpla. Doctorul este un bun doc-... doctor bun, fără îndoială; eu-eu cred că este un om fin. Dar eu-eu ştiu că eu o să trec de aceasta. Aceasta s-a făcut! Aceasta s-a terminat, şi eu

voi fi bine!

[214] Mă gîndeam aşa cum Ernie a cîntat cîntecul acela cu cîteva momente în urmă, *Pe Aripile unui Porumbel*. Cum este melodia la aceea? Începe-o pentru mine, Ernie.

... aripi... porumbel alb ca zăpada, (cîntaţi-o cu mine)
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Era un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[215] Eu înţeleg că Ernie a făcut două versete din aceea. Eu am să vă fac trei versete:

Noe a fost purtat
Pe inundaţii multe zile,
El a cercetat după pămînt,
În diferite căi;
Necazuri el a avut cîteva,
Dar nu de sus,
Căci Dumnezeu i-a dat semnul Lui
Pe aripile unui porumbel.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Era un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

Isus, Mîntuitorul nostru
A venit într-o zi pe părnînt;
El a fost născut într-un staul,
Într-o iesle cu fin;
Deşi aici respins,
Dar nu de sus,
Căci Dumnezeu ne-a dat semnul Lui
Pe aripile unui porumbel.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Oh, un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

Deşi eu am suferit
În multe feluri
Am plîns după vindecare
Şi ziua şi noaptea;
Dar credinţa nu a fost uitată
De către Tatăl de sus,
El mi-a dat semnul Lui
Pe aripile unui porumbel.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Oh, un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[216] Scumpe Dumnezeule, eu Îţi mulţumesc pentru aceste lucruri, Tată. Tu i-ai dat lui Noe semnul, Tu i-ai dat lumii semnul, şi Tu mi-ai dat mie un semn. Şi în ziua următoare, văzînd acel vultur zburînd, O Dumnezeule, există un Mesaj care vine înainte acum, şi, mă rog, Dumnezeule, ca Tu să laşi Porumbelul să conducă. Îngăduie aceasta, Doamne. El m-a condus la o credinţă pe care nu am avut-o niciodată înainte. Eu A ştiu, Dumnezeule, eu ştiu că totul o să fie în regulă; astfel eu Îţi mulţumesc pentru aceasta, Tată.

[217] Şi, în seara aceasta, trimite jos din nou Mesajul Tău, Doamne, pe aripile Porumbelului Cuvîntului. Îngăduie aceasta, scumpe Tată Ceresc. Şi fiecare care trece prin această platformă, în seara aceasta, şi acolo afară în adunări de-a lungul ţării, fie ca marele Tău Porumbel al credinţei să cadă în inimile lor şi să le dea credinţă, Doamne, pentru vindecarea lor. Ne amintim că Dumnezeu nu se uită la faţa omului. El a putut să trimită un Mesaj lui Noe, a putut să-L trimită la Ioan Botezătorul, a putut să-L trimită la mine, poate să-L trimită la alţii.

[218] Mă rog ca acel Porumbel să zboare în fiecare inimă chiar acum, Doamne, cu cioculeţul Lui, de aur, şi să şoptească că, "Prin rănile Lui... Prin rănile şi biciuirile Mele sînteţi vindecaţi." Dumnezeule, admite ca păcatele noastre să fie şterse, fărădelegile noastre să ne fie iertate, şi ca bolile noastre să fie vindecate. Aceasta este în mîinile Tale, Tată. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

Cu capetele voastre aplecate doar încă un minut:

[219] La cîţi de aici le-ar place să zică, dacă voi puteţi şi vreţi să spuneţi aceasta, "Frate Branham, eu am fost greşit toată viaţa mea. Eu am vrut să-l servesc pe Dumnezeu, dar în seara aceasta eu sînt gata să mă predau. Mă rog Dumnezeule, ca acel Porumbel să zboare în inima mea în seara aceasta. Eu pot să-L simt cum îşi flutură aripile Lui aşa cum El vine înăuntru"? Ridicaţi-vă mîinile, vreţi voi? Aici în audienţa vizibilă, doamne, peste tot în clădire.

[220] Departe afară în audienţe de-a lungul ţării, sus de tot la Fratele Hunt şi Fratele Coleman, afară la Fratele Leo şi aceia, jos în Tucson, acolo în Tabernacolul Branham, peste Coasta de Vest, ridicaţi-vă mîinile pretutindeni: "Eu vreau ca Porumbelul să zboare în inima mea în seara aceasta. Să-mi aducă dragostea dulce a lui Dumnezeu pe aripile unui Porumbel alb ca zăpada, Duhul Sfînt. Adu-L la mine, în seara aceasta, Doamne, şi aruncă în inima mea credinţa de care eu am nevoie."

[221] În Numele lui Isus Cristos, mă rog, Dumnezeule, să ierţi păcatele noastre. Porumbelul rănit a adus Mesajul înapoi, O Dumnezeule, "S-a sfîrşit!" NoJ credem asta. Doar dă-ne credinţă să-L credem, ne rugăm. În Numele lui Isus. Amin.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Era un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[222] De unde a venit porumbelul acela? Eu nu ştiu. El nu ar fi fost acolo afară în sălbăticimea aceea în felul acela. Nu, nu! Nu, el nu ar fi fost acolo. Şi de ce era el alb? Tatăl Ceresc ştie că el era aşa de alb ca şi cămaşa mea. Acolo a stat el acolo.

Dar aceasta era pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Oh, un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.
Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Oh, un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[223] Oh, nu vă simţiţi voi foarte smeriţi? Să dăm doar mîinile unii cu alţii, şi să o cîntăm:

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[224] Să ne ridicăm mîinile spre *El,* şi să o cîntăm:

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

Noe a fost purtat
Pe inundaţii multe zile,
El a cercetat după pămînt,
În felurite căi;
Necazuri el a avut cîteva,
Dar nu de sus,
Dumnezeu a trimis jos semnul Lui
Pe aripile unui porumbel.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu a trimis jos dragostea Lui, curată dulce,
Oh, un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

Isus, Mîntuitorul nostru
A venit pe pămînt într-o zi;
Născut într-un staul,
Într-o iesle de fin;

Deşi aici respins,
Dar nu de sus,
Dumnezeu ne-a dat semnul Lui
Pe aripile unui porumbel.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu trimite jos dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[225] Păi, eu un om bătrîn, am suferit toată viaţa mea, de ce m-a vindecat El acum? Eu cred că eu voi merge din nou pe această cărare, eu trebuie să aduc un Mesaj! Şi eu îi spun Tatălui meu, în seara aceasta, (aşa cum Junior a văzut într-un-un vis nopţile trecute despre aripile acestui Porumbel mişcîndu-se în aceste ferestre aici), Doamne, slujitorul Tău raportează pentru serviciu. Amin, eu sînt gata!

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu îmi trimite dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[226] Să credem acum că El se mişcă înăuntru asupra audienţei.

Pe aripile unui alb ca zăpada ... (noi aşteptăm, Doamne)
Dumnezeu trimite jos dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[227] Voi care aveţi cartonaşe de rugăciune, în *acest* culoar de aici, să păşiţi în faţă aici; ridicaţi-vă, şi păşiţi înainte în acest culoar de aici, în partea aceasta.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu trimite dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[228] Acei cu cartonaşe de rugăciune în *acest* rînd, păşiţi afară la stînga voastră.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu trimite dragostea Lui curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[229] Acei... [Porţiune goală pe bandă – Ed.]

Oh, pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu mi-a trimis dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

[230] De unde a venit porumbelul sus acolo în sălbăticime? Eu aş spune aceasta: Dumnezeu a văzut că Abraham avea nevoie de un berbec ca un semn, El este *Iehovah-jireh,* "Domnul poate rîndui jertfa pentru Sine." Să ne gîndim la aceasta! Acelaşi Dumnezeu, prin aceeaşi inspiraţie, prin acelaşi fel de oameni, a trimis un porumbel. El este încă Dumnezeu, Iehovah-jireh poate rîndui orice are El nevoie.

[231] Nu aţi vrea, doar în timp ce voi veniţi prin acest rînd de rugăciune acum, să cereţi lui Dumnezeu să rînduiască pentru voi pe aripile Porumbelului? Porumbelul, Spiritul Duhului Sfînt, să vă dea credinţă în inima voastră să credeţi că o să fiţi vindecaţi.

[232] Eu încerc să-i aduc pe toţi în picioare, voi vedeţi. Eu cer acum. Fratele Brown este la locul lui. Fratele Jack... Ce zici? [Cineva vorbeşte cu Fratele Branham – Ed.] În regulă, bine. *Această* secţiune de aici, vine pe partea aceasta întîi, care sînt aliniaţi. Secţiunile înapoi acolo înăuntru *aici* cad drept în spatele lor. *Aceştia* cad drept în spatele acestei aripi. Iar *voi* cădeţi chiar în spatele acestora aici, venind drept roata să se facă rugăciune.

[233] Acum, eu sînt sigur că acesta nu are să fie nici un rînd repede, noi doar urmează să ne luăm puţin timp astfel ca noi să putem într-adevăr să ne rugăm pentru fiecare, cît o să putem noi.

[234] Acum, eu scurtez mesajul meu doar puţin (şi voi toţi aţi prins asta, vedeţi) astfel ca eu să pot avea acest rînd de rugăciune. Acesta este un rînd memorial în onoarea zilelor cînd Fratele Jack Moore, Fratele Young Brown, soţiile voastre v-au lăsat să plecaţi, iar voi aţi venit aici şi noi am mers afară în California, şi prin toată Arizona (împreună, prin deşert), şi neam rugat pentru bolnavi.

[235] Voi ştiţi ce? Acolo sînt oameni care trăiesc astăzi care erau pe moarte atunci, şi sînt încă vii din cauza acelui efort. Ce a făcut aceasta? Aceasta a încolţit vindecări Divine în fiecare biserică care există în ţară, acum chiar Prezbiterienii

şi aşa mai departe. Ei... Aceasta le-a astupat gura, pentru că se cerea ca Dumnezeu să ungă pe cineva să-l ucidă pe Goliat, să arate că aceea poate fi făcut, apoi ceilalţi dintre ei au prins curaj (asta-i adevărat) şi au mers înainte. Aceasta se poate face din nou, căci El încă trimite dragostea Lui pe aripile unui Porumbel.

[236] Creştini, eu vreau ca voi să ascultaţi. Dacă eu aş sta aici şi aş încerca să vă citez din lucrurile supranaturale pe care eu leam văzut întîmplîndu-se chiar în ultimii trei ani, eu aş fi încă aici pe vremea asta Sîmbătă seara viitoare, spunîndu-vă. Eu nici măcar nu vorbesc despre aceasta aşa de mult, pentru că aceasta sună de parcă este aproape imposibil, dar eu vă spun Adevărul. Acesta este exact Adevărul. Noi trăim sub conducerea Marelui Iehova Puternic, Acelaşi care a fost cu profetul în Vechiul Testament, cu Biserica în Noul Testament, El este aici astăzi luîndu-şi o Mireasă dintre Neamuri din cauza Numelui Său. Credeţi Aceasta! Nu vreţi voi, oamenilor? Dacă voi aţi crezut vreodată Aceasta, credeţi-O chiar acum. Acela este cine... Eu vreau ca voi să o faceţi. Noi nu ştim ce se va întîmpla încă în seara aceasta. Noi nu ştim ce se va întîmpla. Noi doar aşteptăm sub nădejde.

[237] Vă rog, în Numele Domnului Isus, eu vă cer ca slujitorul Lui. Eu ştiu cînd aveţi de a face cu adunările, voi aveţi totul amestecat acolo înăuntru. Dar dacă voi mă credeţi ca slujitorul Lui, dacă există un strop de îndoială (sau *păcat* este-este "îndoială, necredinţă"), dacă există un strop din aceasta în inima voastră, cereţi Tatălui să o ia la o parte chiar acum. Vedeţi? "Doamne..." Şi atunci cînd voi veniţi cu credinţă veritabilă... Acum, mîinile mele nu vor însemna nimic dacă Aceea nu vă atinge mai întîi; apoi cînd vine, ea va lumina aceasta, şi veţi fi vindecaţi. Aceasta-i adevărat, voi veţi şti că veţi fi vindecaţi. Vedeţi, voi o veţi crede.

[238] Acum, eu o să mă rog acum pentru fiecare din voi. Şi acum... Cînd faceţi aceasta, vă puneţi mîinile unul peste celălalt deasemenea, astfel noi sîntem... Şi voi rugaţi-vă pentru persoana aceea pe care vă puneţi mîinile, apoi eu vă voi aduce prin rînd. Puneţi-vă mîinile peste cineva care este cu voi în rînd.

[239] Scumpe Dumnezeule, eu-eu nu cunosc nici o altă cale de a spune aceste lucruri, Doamne. Eu doar ştiu să spun ceea ce ştiu că este Adevărul, şi Tu eşti martorul meu în seara aceasta că eu spun Adevărul. Credinţa mea, Doamne, şi vindecarea mea proprie în viitor; eu nu ştiu cînd, eu nu ştiu cum, eu nu o înţeleg; dar eu O cred, Doamne, căci eu am primit semnul de sus. Cel de al şaptelea Porumbel în sfîrşit a ajuns aici, al şaptelea ţol este curînd terminat pe animal. S-a sfîrşit!

[240] Dumnezeule, eu vreau să slujesc poporul Tău. Astfel mă rog, Dumnezeule, ca Tu aşa să ne ungi în seara aceasta încît pe oricine ne punem mîinile noastre, fie ca ei să fie vindecaţi; nu pentru că sîntem noi, ci din cauză că urmează porunca Ta. Tu ai zis, "Aceste semne vor urma pe cei ce cred." Doamne, ajutămă să cred, şi ajută inimile lor să fie pămîntul răsadului de credinţă. Şi fie ca, împreună, pentru slava lui Dumnezeu, fiecare persoană bolnavă şi năpăstuită din această clădire (sau clădirile de-a lungul ţării) care se supun acestor porunci acum, să se facă bine. În Numele lui Isus Cristos, eu cer aceasta. Amin.

[241] Aveţi credinţă; voi toţi rugaţi-vă cu noi. Acum, acesta nu este un rînd de discernămînt.

[242] [Porţiune goală pe bandă – Ed.] Depresiune, frică, eu ştiu ce aceasta... Sărăcuţa de ea, ea a zis că ea nu a văzut niciodată pace în viaţa ei, acelaşi lucru care... ? ... nu poate dormi, agitată, tensiune.

[243] Scumpe Dumnezeule, poartă-mi mărturie, Doamne, că eu am spus Adevărul. Cum simt eu pentru această femeie mică! Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să-i trimiţi, în seara aceasta, acea fîşie de credinţă de sus care ştie că Tu eşti obligat faţă de Cuvîntul Tău, şi Tu vei ţine fiecare Cuvînt. Fie ca Dumnezeul Cerului să ia această frică la o parte de la sora mea. Şi mă supun Ţie prin a-mi pune mîinile peste ea şi să condamn aceasta. În Numele lui Isus Cristos, fie ca aceasta să iese afară din ea. Amin.

[244] Acum, uite soră, tu mă crezi acum, dacă tu poţi începe chiar de aici, lîngă cruce. Din seara aceasta, să negi că o ai. Vedeţi, du-te zicînd, "Eu nu o mai am." Atunci ea te va părăsi.

[245] Sora Palmer, sora noastră, Sora Palmer; soţul ei este un foarte scump prieten de-al meu, un predicator din Georgia sau Alabama, Georgia-Georgia. Şi ea venea sus la Tabernacol... Ei conduc, cînd eu predic sus la Tabernacol, o mie cinci sute de mile să audă un serviciu. Fratele Palmer a pierdut controlul maşinii lui, sau băiatul, unul, cînd ei au întors la un colţ, şi ei au avut un accident. Ea are un efect de la aceasta. Să ne rugăm:

[246] Scumpe Dumnezeule, eliberează pe acest slujitor al Tău, soţioara lui, loială, devotată, mică slujitoare în Cristos, mă rog, Dumnezeule, aşa cum îmi pun mîinile peste ea cu Fratele meu Jack Moore aici, ca Tu să o vindeci şi să o faci bine. În Numele lui Isus. Amin.

[247] În piciorul drept, şi tu stai pentru el? Băieţaşul lui este olog, el are o durere în stomac şi spate. Să ne rugăm:

[248] Scumpe Dumnezeule, lasă ca acel Porumbel alb ca zăpada să intre adînc în inima lui chiar acum, "Rănit pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre, cu rănile Lui noi sîntem vindecaţi." Eu cer aceasta să fie aşa pentru fratele nostru şi pentru fiul lui mic, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[249] Dureri severe de cap, şi o boală de picior care îl supără în timp ce el lucrează.

[250] Scumpe Dumnezeule, oferă binecuvîntarea vindecării Tale peste acest om tînăr, aşa s_um noi ca slijitori ai lui Dumnezeu ne punem mîinile peste el. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

[251] Ea are o boală de doamne, femei, şi de asemenea ea vrea Botezul Duhului Sfînt.

[252] Scumpe Dumnezeule, aşa cum eu îţi ofer această rugăciune de credinţă pentru această doamnă mică, fie ca boala de femei să fie dusă, fie ca Botezul Duhului Sfînt să vină pe aripile unui Porumbel, în Numele lui Isus Cristos. Amin. (Dumnezeu să te binecuvînteze, soră)

[253] Umflătură pe ochiul lui, şi pentru însoţitoarea lui iubitoare.

[254] Scumpe Dumnezeule, Tu cunoşti inimile oamenilor. Eu Te rog Tată, În Numele lui Isus, ca Tu să admiţi această cerere pe care a cerut-o acest frate; şi supunereaA noastră faţă de Cuvîntul Tău de a ne pune mîinile peste el. În Numele lui Isus Cristos. Amin. (Dumnezeu să te binecuvînteze, frate)

[255] Ea are o umflătură în partea ei stîngă, şi de asemenea glasul ei este rău.

[256] Scumpe Isus, eu Te rog ca să vindeci pe această soră; punînd mîinile peste ea în Numele lui Isus Cristos, ca vindecarea ei să fie. Amin. (Dumnezeu să te binecuvînteze, sora mea)

[257] Sărmana soră, eu văd necazul tău, mădular umflat. Rinichi, vezică, şi o gleznă dată de la loc.

[258] O Tată, Dumnezeule, vindecă această femeie scumpă, Doamne, mă rog, aşa cum îmi pun mîinile peste ea în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[259] Dumnezeu să te binecuvînteze, soră; acesta este felul, aceasta se va face.

[260] Voi auziţi asta, nu-i aşa, la microfon? Oricine este la... inginerul, dacă tu îl vei da doar un pic mai tare, ca audienţa să poată auzi a lor mărtu-... sau ce spun ei cînd vin pe aici. Fiţi în rugăciune pentru ei cînd voi auziţi aceasta; cînd încep să mă rog, voi rugaţi-vă cu mine.

[261] Scumpe Dumnezeule, mă rog pentru această soră a noastră, ca Tu să o vindeci, Dumnezeule scump. Noi facem aceasta deoarece este porunca Ta. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

[262] Scumpe Dumnezeule, Tu auzi mărturia aceea, Tu auzi ce ia făcut vrăjmaşul. Noi încercăm să luăm Numele lui Isus şi să învingem acest duşman; el este deja din cauza Porumbelului zdrobit, rănit care a căzut pe podea în Casa lui Dumnezeu cu un Mesaj, "S-a sfîrşit!" Oferă aceasta, fie ca ea să creadă asta, Tată, în Numele lui Isus.

[263] Scumpe Dumnezeule, mă rog ca Tu să vindeci pe această soră a noastră. Fie ca Porumbelul lui Dumnezeu să-i mărturisească că El a făcut-o pentru ea, ca ea să poată fi bine. În Numele lui Isus. Amin.

[264] Scumpe Dumnezeule, eu îmi pun mîinile peste fratele meu care stă aici. El a avut suficientă credinţă să vină pînă aici, Doamne, acum fie ca el să-şi primească vindecarea şi să meargă la locul lui sănătos. În Numele lui Isus.

[265] Scumpe Dumnezeule, eu mă rog pentru fratele nostru, punînd mîinile peste el. Ajută, Dumnezeule scump, ca credinţa lui Dumnezeu să pătrundă jos tocmai la acest timp; şi să fie ca Abraham, să cheme lucrurile acelea care sînt, deparcă ele-nu sînt, pentru că Dumnezeu a făcut promisiunea. În Numele lui Isus. Amin.

[266] Scumpe Dumnezeule, Tu eşti Acel care poţi să faci adevărata decizie. Mă rog, Dumnezeule scump, aşa cum această tînără doamnă a cerut pentru aceasta, fie ca ea să o primească în Numele lui Cristos. Amin.

[267] Scumpe Dumnezeule, eu îmi pun mîinile peste sora noastră în supunere la ceea ce Tu ai zis să facem. Aceasta ne duce în urmă cu mulţi ani, Doamne, de cînd noi am făcut un rînd de rugăciune ca acesta; dar noi ştim ce s-a întîmplat atunci, noi ştim că Tu eşti acelaşi Dumnezeu astăzi dacă oamenii pot avea aceeaşi credinţă astăzi. Eu mă rog în Numele lui Isus pentru vindecarea sorei noastre. Amin.

[268] Scumpe Dumnezeule, eu îmi pun mîinile peste fratele meu de aici şi cer vindecarea lui, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[269] Tată, eu aduc înaintea ta în seara aceasta pe această soră a noastră, şi îmi pun mîinile peste ea să mărturisesc că eu stau ca un martor al tăriei Tale, stau ca un martor al viziunilor Tale, Cuvîntului Tău, şi eu sînt un martor că Tu eşti Dumnezeu. Şi eu pun mîinile peste ea în supunere faţă de Cuvîntul Dumnezeului meu, şi cer vindecarea ei. Amin.

[270] Scumpe Dumnezeule, îmi pun mîinile peste fratele meu în acelaşi fel, ca un martor al tăriei Tale eu cer vindecarea lui în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[271] [Porţiune goală pe bandă – Ed.] "Ce?"

[372] Ea a zis, "Vindecătorul." A zis că "Un om de undeva de sus, sus în Arkansas, a fost vindecat în dimineaţa aceea, un pantofar orb." (voi ştiţi povestea, aceasta a fost la radio).

[273] Şi eu am zis... m-am gîndit... am jucat rolul unui făţarnic. Am zis, "Tu nu crezi că acesta este Adevărul?"

[274] Ea a zis, "Da, domnule, eu cred."

[275] Şi am zis, "Crezi tu în ziua aceasta cînd Dumnezeu ar face ceva de felul acesta, cînd..."

[276] Ea a zis, "Domnule, eu am ascultat la programul religios." Ea a zis, "Eu sînt o Creştină." Ea a zis, "Eu am ascultat la programe, eu am auzit pe acel om sus acolo care a fost vindecat azi dimineaţă, acel pantofar orb. Ei l-au aruncat afară din biserică, el făcea aşa de multă gălăgie, de la o biserică la alta. Cu pălăria lui pe un baston, învîrtind-o în jur, alergînd în sus şi-n jos prin biserici, la fiecare în oraş, strigînd, 'Eu sînt vindecat! Eu sînt vindecat!' Un pantofar orb."

[277] Eu am zis, "Tu crezi asta?"

[278] Şi ea a stat acolo puţin, era un fel de ploaie cu burniţă, ea a zis, "Domnule, dacă mă duci unde este el, atunci eu

voi afla pe Tatăl meu." Atunci eu am simţit cam în felul *acesta.*

[279] Eu am zis, "Poate că eu sînt acela pe care-l cauţi."

[280] Ea a zis... m-a apucat de reverele hainei, ea a zis, "Dvs. sînteţi Vindecătorul?"

[281] Eu am zis, "Nu, soră, dar eu sînt Fratele Branham."

[282] Ea a zis, "Ai milă!" Eu m-am gîndit la sărăcuţa oarbă Fanny Crosby, *"În timp* ce *Tu vizitezi pe alţii, nu trece pe lîngă mine."* Vedeţi, El a vindecat pe unul, El putea s-o vindece pe ea.

[283] Mi-am pus mîinile peste ochii ei, am zis, "Scumpe Isus, într-o zi o cruce veche zgronţuroasă a venit lovindu-se jos pe stradă, umerii cu sînge curgînd din ei, trupuşorul plăpînd care o purta a căzut sub povară. Un om de culoare cu numele de Simon, din Cirena, a venit sus şi a ridicat crucea, L-a ajutat să o ducă. Eu sînt sigur că Îţi aminteşti aceasta, Tată. Şi unul din copiii lui se clatină aici în întuneric, eu sînt sigur că Tu înţelegi."

[284] Ea a zis, "Glorie lui Dumnezeu! Eu pot vedea!" (a-ha)

[285] Am zis, "Tu poţi vedea?"

[286] Ea a zis, "Da, domnule."

[287] Eu am zis, "Numără luminile acelea." Şi ea le-a numărat. Eu am zis, "Ce culoare de costum am pe mine?"

[288] A zis, "Tu ai un costum gri, cu o cravată galbenă." Asta a fost, ea putea să vadă.

289 Oh, Dumnezeu respectă umilinţa (a-ha):

Aceasta în sine este ceea ce *va face, şi aduce la*

împlinire, imensa victorie în Dragostea Divină.

[290] Scumpe Dumnezeule, ai milă şi vindecă pe sora mea, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[291] Scumpe Dumnezeule, aşa cum eu iau această mma plăpîndă, zbîrcită, numai Tu ştii ce a trecut pe aici. Mă rog, Dumnezeule scump, ca aceeaşi mînă pe care o am în seara aceasta să îmbrăţişeze ca acele mîini plăpînde ale lui Simeon în acea zi, "Doamne, lasă ca slujitorul Tău să plece în pace, pentru că eu văd acum mîntuirea Ta." Fie ca Aceasta să vină peste ea, Doamne, mîntuirea Ta, şi fă-o sănătoasă în Numele lui Isus. Amin.

[292] [Porţiune goală pe bandă – Ed.] *La Judecată,* Dl. Necredinţă l-a acuzat pe Isus Cristos. Vă amintiţi *Judecata?* Cum că... Ei aveau-avocatul şi fiecare lucru, şi cine a stat pentru cine. Şi am avut-procurorul, Satan, care urma să acuze; cum a fost adusă judecata.

[293] Şi el a zis, unul, Dl. Îndoielnic, el a venit sus, el a zis, "Am auzit un predicator zicînd, 'Ungeţi bolnavii cu ulei, Biblia spune asta.' Eu am fost uns cu ulei, şi nu am fost vindecat. Celălalt a zis, 'Puneţi mîinile peste bolnavi, ei se vor însănătoşa.'" El încerca să acuze.

[294] Dar cînd a venit martorul înainte, aici era acesta, "Dumnezeu le-a spus, a spus, 'Tu ai fost...'" El a zis, "Au trecut şase luni de cînd au fost puse mîinile peste mine, iar Cuvîntul Tău zice să 'Puneţi mîinile peste bolnavi şi ei se vor vindeca.' Şi mîinile au fost puse peste mine de unul din slujitorii Tăi unşi, iar eu încă nu m-am vindecat. De aceea Tu eşti un pretendent fals, deoarece Cuvîntul Tău nu înseamnă ceea ce spune El."

[295] Astfel cînd martorul a venit sus, adevărul era acesta, căci "Cuvîntul Lui este adevărat. El nu a zis *cînd* o va face El, El a zis, 'Aceste semne vor urma pe acei care cred; dacă ei îşi vor pune mîinile peste bolnavi, ei *se vor* însănătoşa.' Vedeţi? Vedeţi, aceasta este ceea ce El a spus, 'Ei *se* vor însănătoşa.' Astfel, dacă acesta este un miracol predispus doar se întîmplă chiar în felul *acesta* sau dacă acesta doar se supune lui Dumnezeu, aceea depinde de El în acea persoană. Vedeţi? Dar dacă persoana O crede, mie nu-mi pasă cît durează. El a zis lui Abraham, 'Tu o să ai un copil prin Sara.' Bebeluşul nu a venit pentru douăzeci şi cinci de ani. El i-a spus lui Noe că 'va ploua.' Noe a avut potopul... corabia construită pentru potop, mulţi, mulţi ani înainte să vină potopul, dar el a ştiut că urma să plouă. Biblia a zis, 'Rugăciunea de credinţă va salva pe cel bolnav, şi Dumnezeu îi va ridica.' Cînd? El nu a spus. Dumnezeu este doar, El este adevărat, doar citiţi ce spune Cuvîntul Lui."

[296] Aceasta este ceea ce am făcut în seara aceasta, am pus mîinile peste bolnavi. Acum, eu cred că fiecare din ei urmează să fie vindecaţi. Eu cred, că fiecare din ei. Credeţi voi la fel? Acum credeţi pentru aceşti oameni împovăraţi.

[297] Există o doamnă mică aici, se pare că eu ar trebui să o cunosc, eu m-am rugat pentru ea seara trecută, acolo afară în rîndul de rugăciune. Care este numele ei? Chambers... Chambless. Dacă doamna aceea mică ar fi trăit-ar fi trăit normal, nu ar fi fost împovărată, ea într-adevăr era o femeie frumoasă. Şi ea şede acolo acum, tremurînd. Drăgălaşă, un duh fin în fată. Şi ea şede acolo zvîcnind în felul *acesta.* Oh, cum îmi frînge asta inima. Cum că eu am dorit... doar cum aş vrea eu!

[298] Aici este un bebeluş, doamna care şade aici îl ţine. Limba lui mică atîrnă afară, trupuşorul lui este năpăstuit. Cum ar fi dacă acela era micul meu Joseph? Cum ar fi dacă acesta era nepoţelul meu Paul? Cum ar fi dacă aceea era Rebekah care stă acolo în spate, sau Sarah? Cum ar fi dacă D-na Simpson de aici era soţia mea Meda? Acest om tînăr şezînd aici era Billy Paul? Această femeie în vîrstă de aici era mama mea? Ţineţi minte, acesta este copilul cuiva, sora cuiva, fiica cuiva, şi fiul cuiva. Vedeţi? Eu sînt fratele lor, El este Mîntuitorul nostru. Tot ce pot face eu este... ce credinţă am eu este oferită în locul lor. Aceasta-i tot ce ştiu eu.

[299] Acum, Domnul poate să-mi arate o viziune, El ar putea sămi spună care este situaţia cu fiecare din ei. Eu vă pot dovedi aceea, vedeţi, voi ştiţi asta. Dar aceea nu-i vindecă. Aceea nu-i vindecă. Nu, trebuie să existe ceva ca să cadă în ei, vedeţi. Şi eu sper...

[300] Aşa cum eu aş putea merge aici sus şi să vă iau pe fiecare din voi şi să vă botez în Numele Domnului Isus Cristos, aceea nu o să vă ierte păcatele. Nu, nu! Nu, eu nu cred în botezul în apă în Numele lui Isus Cristos spre regenerare; eu cred că Sîngele este regenerarea, vedeţi, nu-nu apele. Dar, vedeţi, eu aş putea boteza şi boteza, dar tu mergi jos numai un păcătos uscat, şi vii sus unul ud; vedeţi, pînă cînd v-aţi pocăit cu desăvîrşire. *Pocăiţi-vă,* şi apoi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos. Vedeţi? Şi aceasta este cu ce eu difer cu mişcarea Unitarienilor. Nu botezînd spre regenerare, nu; eu cred că Sîngele este acela care curăţeşte, nu apa. Vedeţi? *Pocăinţa,* şi apoi să fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos.

[301] Acum eu merg jos să mă rog. Şi acei oameni sînt atît de mult pentru voi cît sînt ei pentru mine, poate chiar mai mult în linia aceea de relaţie.

[302] Acum să ne unim toţi împreună, şi mîinile voastre în credinţă şi mîna mea în credinţă, aducînd jos mîinile Domnului Isus să le pună peste aceşti sărmani oameni ologi. Vreţi să vă rugaţi cu mine?

[303] [Porţiune goală pe bandă – Ed.] Aceia cu batiste care sînt pentru bolnavi şi năpăstuiţi, voi le puteţi lua chiar după serviciu. Acum ajutaţi-mă să mă rog pentru aceştia, vreţi voi?

[304] Dumnezeule, noi Îţi mulţumim, Doamne, pentru ceea ce ai făcut Tu în seara aceasta. Noi Îţi mulţumim dinainte pentru vindecarea fiecărei persoane care a venit prin rînd. Scumpe Dumnezeule, mă rog peste aceste batiste, poate pentru unii care nici măcar nu auA putut să vină la adunare, şi cei dragi ai lor au adus batistele. În Biblie noi sîntem învăţaţi că ei au luat de pe trupul lui Pavel, batiste sau şorţuri. Acum, acei oameni în urmă acolo au trăit în prezenţa Ta, ei Te-au văzut pe stradă, ei Te-au văzut în adunarea lor, şi ei au văzut acelaşi Duh al Tău peste Pavel. Şi ei au ştiut că acela nu era omul, el era Duhul Tău care i-a dominat viaţa lui, căci noi îl vedem pe Pavel făcînd aceleaşi lucruri pe care le-ai făcut Tu.

[305] Şi acum, Doamne, oamenii din ziua aceasta văd pe acelaşi Dumnezeu trăind în Biserica Lui cu poporul Lui. Şi ei au adus aceste batiste, ca ele să poată fi duse de aici la cei dragi ai lor. Admite aceasta, Dumnezeule, ca fiecare din ei să fie vindecat în felul Tău propriu. Noi nu cerem un anumit lucru să fie făcut într-un anumit fel sau vreo natură anume; noi doar cerem, "În propriul Tău fel, Tată, vindecă-i." Pentru Slava lui Dumnezeu, eu ofer această rugăciune de credinţă peste aceasta. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

[306] Eu am avut un timp minunat de părtăşie în jurul credinţei voastre, prezenţa voastră în Isus Cristos. Aceasta va fi o adunare de care îmi voi aminti mult de ceea ce a avut loc: dragoste, cooperare, părtăşie.

[307] Şi acum, pînă ne întîlnirn din nou, fie ca Dumnezeul Cerului să vă călăuzească. El care face stelele să strălucească luminos noaptea să vă lumineze calea cînd ea se întunecă, fie ca El să vă lumineze cărarea cu Steaua din Betleem să vă călăuzească la o viaţă predată pe deplin în Cuvîntul Lui, este rugăciunea mea.

Pînă ne întîlnim, pînă ne întîlnim,
Pînă ne întîlnim la picioarele lui Isus;
Pînă ne întîlnim, pînă ne întîlnim,
Dumnezeu fie cu voi pînă ne întîlnim din nou.

[308] Acum să ne ridicăm. *Credinţa Mea Priveşte Sus la Tine...* ? ... Eu... păi, eu voi schimba aceea. Eu cred că aceea este bine:

Credinţa mea priveşte sus la Tine,
Tu Miel al Calvarului,
Salvator Divin!
Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,
Ia-mi tot păcatul la o parte,
O lasă-mă ca din ziua aceasta
Să fiu întreg al Tău!

[309] Acum să dăm mîinile unul cu altul cînd ei cîntă:

În timp ce calc labirintul întunecat al vieţii,
Şi mîhnirea în jurul meu se întinde,
Fii Tu Călăuza mea;
Porunceşte întunericul să se facă zi,
Şterge lacrimile întristării,
Nu mă lăsa vreodată rătăcit
Departe de la Tine.

[310] Vă simţiţi mai bine acum, nu-i aşa?

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu îşi trimite dragostea Lui, curată dulce,

Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.
Acum pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu îşi trimite dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

311 Acesta este mesajul nostru de încheiere pentru această campanie:

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu îşi trimite dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

312 Ne plecăm capul. Aşa cum roţile vuiesc o cîntare mergînd spre casă, mă încredinţez că aceasta va... voi o să auziţi vuietul roţilor, uruitul motorului:

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada,
Dumnezeu îşi trimite dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.
[Fratele Branham începe să fredoneze corul – Ed.]
... porumbel,
Dumnezeu îşi trimite dragostea Lui, curată dulce,
Un semn de sus,
Pe aripile unui porumbel.

313 Cu capetele voastre aplecate, eu vă predau la al vostru... Frate Noel.